

* AVE *

Svetlic

MARIA

JANUAR 1952.

Ave Maria

Nabožni slovenski mesečnik

V novo leto - G.H.	1
Četrty kralj - Po Joergensenu p.Odilo	2
Kako oceniš človeka	4
Konec slovenskega Karmela - G.Rožman	5
Koledniki - /pesem/ - P.Krizostom ofm	7
Mati čudovita - P.Kazimir ofm	8
Poročni prstan	10
Božji obroček - /pesem/ p.A.	11
Marijin narod - P.Aleksander ofm	12
Dva velika moža - Jože Luskar	15
Vitez naše ljube Gospe - Prevaja p.Odilo ..	18
Betlehemska legenda - Dr.Ivo Česnik	21
Zlo našega časa - P.O.	22
Da bodo vsi eno... ..	23
Po kraljestvu križa	24
Lemontski odmevi	26
Kramljanje na zapečku	29

dar: Koz. Zakrajšek
Lemont USA

31.5.55

Urejajo in izdajajo

SLOVENSKI FRANČIŠKANI

v Združenih državah ameriških

Glavni urednik - Editor: Fr. Martin Stepanich OFM

Upravnik - Business Manager: Fr. Cyril Shircel OFM

*

Naslov - Address: AVE MARIA, Box 608, Lemont, Illinois

Telephone : Lemont 873

*

Naročnina - Subscription rate: Za U.S.A. in Kanado \$ 2.50 - Za inozemstvo \$ 3.00

*

Naročnina je Tvoj dar slovenskim fantom,
ki se v lemontskem semenišču pripravljajo
na duhovniški poklic.

DP 955/1955

Naročnikov in dobrotnikov se lemontska frančiškanska
družina spominja pri dnevni molitvah, zlasti pri
svetih mašah.

*

Printed by AVE MARIA PRESS, Lemont, Illinois

*

Published once monthly - twice in October - by the Slovene Franciscan Fathers,
Lemont, Illinois, in the interests of the Commissariat of the Holy Cross.

Entered as second class matter at the post office of Lemont, Illinois, under the
act of March 3, 1879. Acceptance of mailing at special rate of postage provided
for in section 1103, act of October 3, 1917. - Authorized July 14, 1945.

V novo leto

Stopili smo v novo leto. Vsako novo leto je pomembna postaja na progi "Življenje-Večnost". Neprestano hiti vlak časa, pa tako tiho in neopazno, da se potniki komaj zavedamo. Ob velikih mejnikih med starim in novim letom pa se hote ali nehoče vzdramimo in naše duše zadržte v čudnem nemiru. Vzrok tega nemira je - skrivnost časa.

Skrivnost preteklosti. - Ali veš, kaj to pomeni? Leta, ki so za teboj, izginjajo v daljavi. Le oziraš se lahko nanje, kakor na pot, ki si jo prehodil in ne moreš več nazaj. Vse je šlo tako hitro mimo in zdi se ti, da je brzina časa vedno večja. In še nekaj! Preteklost je okamenela in nespremenljiva, dobila je pečat večnosti. Kar je bilo, je bilo: dobro ali slabo. Spremeniti ne moreš.

Skrivnost bodočnosti. - Kakor neskončno dolg hodnik leži pred teboj. Ob prvih korakih je še toliko luči, da so za silo osvetljene prihodnje ure, morda jutrišnji dan. Dalje ne vidiš. ---

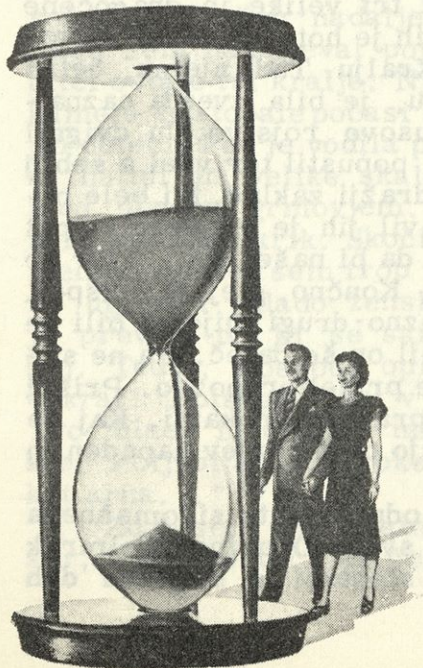
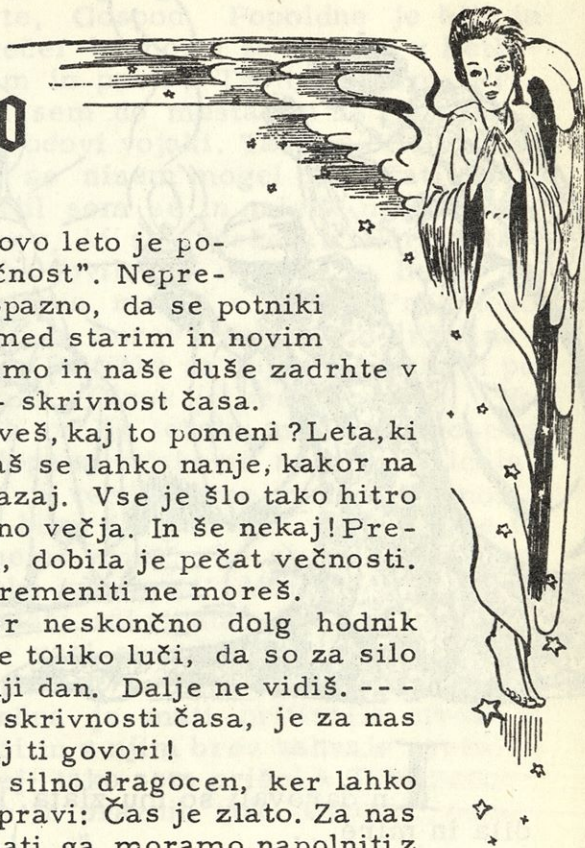
Novo leto, ob katerem se zavemo skrivnosti časa, je za nas božji glasnik. Skušaj razumeti, kaj ti govori!

Prvo: Čas je bežen in minljiv, toda silno dragocen, ker lahko z njim kupiš - večnost. Pregovor pravi: Čas je zlato. Za nas kristjane pa je tudi milost. Le znati ga moramo napolniti z večnostjo. A to še ne pomeni, da moraš kar bežati od sveta in življenja ter se pokopati v večnost in onostranstvo. S tem bi ne izpolnil božje volje, ki je ta, da živiš v času in vendar za večnost. Nismo angeli, da bi mogli vedno stati pred božjim obličjem. Božji služabniki smo, poslani na delo. Toda od vsega dela in zaposlenosti se moramo vedno znova dvigati v molitvi k Bogu. In od Boga moramo prihajati k svojemu delu. - Torej so tvoje stanovske dolžnosti prav tako božja volja kot molitev.

Drugo: Ko začneš novo leto, pomisli, da je oko, ki vse vidi in ve - dobrotno, očetovsko oko božje. Pred Njim so razgrnjene vse skrivnosti, tudi skrivnosti tvoje bodočnosti in tega leta, ki si ga pravkar začel hoditi. Sama močna in zvesta božja roka te hoče voditi tudi skozi to leto. Ničesar se ne bojmo, razen grehov! Storimo vselej svojo dolžnost, drugo pa prepustimo Bogu!

Novoletno začinjamo na osmino rojstva Boga-človeka. Kako globok pomen ima to za nas kristjane! V Kristusu sta se združila Bog in človek: tostranstvo in onostranstvo, čas in večnost. Le z Njim in v Njem boš tudi ti mogel v času živeti za večnost, v svetu in vendar z Bogom.

O.H.

ČETRTI KRALJ

Po Joergensnu p. Odilo OFM

In darovali so mu zlata, kadila in mire...

Jezus v naročju Matere in pred njim na kolenih trije kralji. Prvi je Gašper s svojim darom - zlatim kelihom. Morda je to prav tisti kelih, v katerega bo angel na Golgoti zajel božjo Kri, ki bi drugače iz ran križanih rok tekla na tla. Za Gašperjem kleči Melchior: v duhovniškem plašču in s kadilnico v roki, kakor duhovnik pred belo Hostijo. In zadnji je črni Boltežar. Morda je prinesel miro, da jo bo Marija shranila do dneva, ko bo božji Sin razpet na križ?...

Toda stara legenda pripoveduje, da se Dete ni hotelo nasmehniti, ko so kralji položili darove predenj. Sveti Jožef je bil zadovoljen z zlato posodo in Marija je bila počeščena s kadilom, ki ga darujemo na oltarju. A Jezus ni stegnil ročic proti svetlemu zlatu ter dišečemu kadilu in obrnil se je od mire, da bi poljubil oči svoje Matere, ki so bile pol-

ne solzà. Trije kralji so se zato vračali domov z občutkom, da niso bili poplačani po zasluženju.

Toda ko je izginila na obzorju plešasta glava in vrat zadnjega njihovega velbloda in je zamrlo zvončkljanje njih opreme v daljavi, je prispel v Betlehem četrti kralj.

Njegova domovina je bila na obrežju Perzijskega zaliva in od tam je prinesel tri velike in dragocene bisere, ki jih je hotel darovati novorojenemu Kralju. Tudi njemu, četrtemu kralju, je bila zvezda naznala Kristusovo rojstvo. In dvignil se je, vse popustil ter vzel s seboj le svoj najdražji zaklad, tri bele bisere. Spravil jih je v pas in stopal za zvezdo, da bi našel kraj, kjer se bo ustavila. Končno, glej, je prispel. Toda prepozno: drugi trije so bili že tu, ko je bil on še daleč. Pa ne samo to, da je prišel prepozno. Prišel je tudi - s praznimi rokami. Kaj je bil med potjo od roparjev napaden in okraden?

Počasi odpre vrata siromašnega stanovanja svete Družine. Polmrak vlada med stenami in prijeten duh

po kadilu še trepeta v zraku kakor v cerkvi po blagoslovu. Sveti Jožef pripravlja ležišče, Jezušček že sanja v Marijinem naročju.

Počasi in boježe spregovori perzijski kralj: "Gospod, imel sem darilo za Tebe. Tri svetle, dragocene bisere, velike kot golobja jajca. Bili so pravi biseri iz zelenega Perzijskega morja. Šel sem za tremi kralji, ki so jahali pred menoj na kamelah. Preveč sem se utrudil in sem zaostal v obcestni krčmi. Hrana in vino sta me poživila. Slavec je pel zvečer poleg mojega počivališča in me je spominjal na rojstni kraj. Na klopi ob ognjišču je ležal starec, ki ga je mučila mrzlica. Tujec je bil in nihče v gostilni se ni brigal zanj. Komaj so čakali, da napoči jutro in ga bodo odslovili. Ni imel namreč denarja, da bi plačal stanovanje in oskrbo ter poklical zdravnika. Tudi svojih ljudi ni imel. Gospod, to je bil star mož, izsušen in ogorel, ves osivel in z zmršeno brado. Tako me je spominjal na lastnega očeta. Oprosti mi, Gospod! Vzel sem biser iz pasu in ga dal gostilničarju, da bo poskrbel za bolnika in ga v slučaju smrti dostojno pokopal..."

Četrti kralj se je oddahnil in s solzami v očeh nadaljeval: "Drugo jutro sem nadaljeval pot, da bi dohitel ostale tri kralje. Njih utrujene kamele so stopale počasi in upal sem jih doteči. Pot je vodila po zapuščeni dolini in velike skale so ležale med nizkim grmovjem. Nenadoma sem zaslišal krik. Skočil sem pogledat in našel sem trop vojakov, ki so ugrabili mlado žensko. Bilo jih je preveč, da bi se sam spustil v boj. Tedaj, Gospod, oprosti mi še enkrat! Poiskal sem v pasu drugi Tvoj biser in odkupil nesrečno dekle. Poljubila mi je roko in zbežala kot srna..."

"Zdaj sem imel samo še en biser," je trepetal glas četrtega kra-

lja, "vsaj tega sem hotel ohraniti zate, Gospod. Popoldne je bilo in zvečer bi moral že dospeti v Betlehem in pasti k Tvojim nogam. Prišel sem do mesta, ki so ga zažgali Herodovi vojaki. Tako je bilo vroče, da se nisem mogel približati. Oddaljšil sem se in naletel na četo vojakov, ki so izvrševali Herodov ukaz: lovili so otroke za lase, jih klali in metali v ogenj. Pred neko hišo je surov vojak ravno držal nagega fantička za nogo in ga vihtel po zraku. Otrok je premilo jokal. Na tleh pa je ležala mati, se proseče oklepala vojakovih nog ter klicala, naj ji vendar vrne otroka. 'Umoril ga bom in ga vrgel v ogenj,' se je smejal vojak, 'ko se bo spekel, ga lahko vzameš!' Mati je v grozi in nemoči zakričala. Gospod, odpusti mi: vzel sem tretji biser in ga dal vojaku v zameno za otroka. Kako srečna je mati pritisnila otroka k sebi in z njim brez zahvale zbežala! Glej: tako sem prišel k Tebi preporno in praznih rok. Odpusti, odpusti!..."

V stanovanju svete Družine je nastala tišina. Perzijski kralj je končal svojo izpoved. Za trenutek je obležal z obrazom na tleh, nato se je dvignil in se ozrl na Jezusa. Tudi Jožef se je radovedno približal in Marija je nagnila glavo k Detetu, ki ji je počivalo v naročju. Ali je spalo?

Uboge matere nedolžnih otrok

Ne, Jezus ni spal. Vse je slišal. Počasi se je obrnil proti četrtemu kralju in Njegov obraz je zasijal. Stegnil je svoji ročici proti dvema praznima rokama.

Jezus se je nasmehnil...

Ravnanje četrtega kralja je bilo Jezusu všeč. Ali bi rad, da bi tudi ti videl Njegov smehljaj?

Poznam družino. Mati je stara: revmatizem jo je sključil, da mora hoditi ob dveh palicah. Oče je star

čez osemdeset let, povečini priklenjen na posteljo. Imela sta tri sinove, ki so vsi padli v vojski. Stara dva sta sama, lačna, raztrgana in premražena. Pomagaj jima, pošlji jima paket! In Jezus se ti bonasmehnil...

Poznam tri, štiri bogoslovce, ki imajo svoje stopinje usmerjene proti oltarju. Pa vsi žive v velikem pomanjkanju: nimajo prave obleke, ne obuvata in niti toliko denarja, da bi lahko pisali svojim materam za božič in za veliko noč. Morda bi se kdo usmilil in takega bogoslovca posinovil? Ko to storiš, se ti bo Jezus prijazno nasmehnil...

Imaš stanovanje, morda tri, štiri sobe popolnoma opremljene in brez stanovalca. Tam pa je družina z malimi otroki in živi na cementu v bejzmentu. In ti se bojiš za svoje preproge! Kaj to ne diši precej po trdih Betlehemčanih, ki niso hoteli sprejeti pod streho svete Družine? Daj siromaku streho, zakuri mu sobo, da se ogreje; daj mu jesti, daj mu piti... in Jezus se ti bo nasmehnil! Nič ne pomaga sama lepa beseda: "Pojdi in se obleci; pojdi in se najej in napij... toda drugje, ne pri meni!" Takim golim in mrzlim besedam se Jezus ne nasmehne.

Četrty kralj je bil najbolj kraljevski. Taki bodimo tudi mi!

Kako oceniš človeka

Ne po tem, kako je umrl, ampak po tem, kako je živel.

Ne po tem, kar si je pridobil, temveč po tem, kar je dal.

Ne po tem, kakšno službo je imel, temveč po tem, kakšno je imel srce.

Ne po tem, kam je hodil v cerkev, temveč po tem, kakšna je bila njegova vera.

Ne po tem, kaj so napisali ob njegovi smrti časopisi, temveč po tem, koliko jih je resnično žalovalo pri njegovem pogrebu.

Konec slovenskega Karmela

+ Gregorij Rožman
škof ljubljanski

Uredništvo me je naprosilo, naj za prvo številko novega letnika kaj napišem zvestim čitateljem in prijateljem Ave Marije. Ravno sem premišljeval, o čem naj bi pisal, ko je prišlo žalostno poročilo: Slovenskega Karmela ni več! Vsem, ki so ga poznali, pomeni to meč v srce. O čem drugem naj torej pišem, kakor o tem, kar mi danes najbolj boleče leži na duši?

Ob Zaloški cesti v ljubljanskem predmestju Selu je na ozkem pasu zemlje med cesto in strugo Ljubljaničnice stal preprost samostan. Bil je le nekoliko povečana stara kmečka hiša. Na vogalu, ob cesti je bila prizidana skromna, a lepa in skrbno snažna cerkva sv. Jožefa. Cela stena nad oltarno mizo je bila ena sama veličastna slika: Sveti Jožef v nebeški glorijski, obdan od svetnikov in svetnic karmeličanskega reda. Stranski oltar ob levi steni, posvečen Mariji karmelski, je bil pravi biser umetnosti velikega slovenskega mojstra Plečnika. Prav pri vходу je bila prizidana kapelica v belem marmorju, posvečena sv. Mali Cvetki.

V tem samostanu so skrito živele karmeličanke v svetem molku, strogi spokornosti (vse leto so brez mesa) in nočnih molitvah. Za koga in čemu so molile? Pesniška duša v Karmelu nam odgovarja takole:

Zakaj sem z Jezusom v Karmelu?
Zato, da bodo - eno vsi!
Da bodo sveta tista srca,
ki božja jih napaja kri...

Zakaj sem mogla zapustiti
vse, kar ljubilo je srce?
Zato, ker našla sem življenje,
zato, da Bog bo moje vse...

Zakaj sem z Jezusom jetnica?
Da mnogim dušam da prostost,
in da duhovnikom bo trosil
obilno milost in svetost...

Zakaj vse prošnje in molitve,
iz dneva v dan, neštetokrat?
Zato, da duše obrodijo
za večnost tisočeren sad...

Zakaj vse rože skritih žrtev,
ki zanje ve le moj Gospod?
Zato, ker Njega je vodila
na Golgoto trpljenja pot...

Zakaj sem s Križanim pripeta
na križ ljubezni tudi jaz?
Zato, da bi v nebeški slavi
vsi gledali Njegov obraz...

Nešteti so, ki so se v skrbeh, stiskah, trpljenju in težkih preizkušnjah zatekali v ta tihi kotiček in se priporočali sestram v molitev. In nešteti sobili uslišani in potolaženi. Odkar pa je še sveta karmeličanka Mala Cvetka dobila svojo ljubko kapelico, se je število obiskovalcev

Bela cerkvica sv. Jožefa, ki je danes ni več

karmeličanske cerkve še pomnožilo.

Dva in šestdeset let je obstojal Karmel na Selu. Kristina Bernard, lastnica kmetije, je svoje posestvo darovala karmeličankam, sama pa vstopila kot oblatinja mednje. Tedanji ljubljanski škof Jakob Missia je z velikim veseljem uredil vse potrebno za ustanovitev nasebine. Dne 12. junija 1889. je na ljubljanski železniški postaji sprejel prve karmeličanke, ki so prišle iz Gradca. Sam jih je popeljal v novo, res ubožno in strogo spokorno pripravljeno bivališče. Vrata za njimi so se zaprla, še mrtve niso prišle ven, saj so pokopane v lastni grobnici sredi vrta. Od tega prvega dne so mirno živele: nihče jih ni preganjal, nihče motil. Celo nasprotnik njihovega načina življenja se je spoštljivo priklonil nerazumljivi žrtvi teh izbranih duš. Do leta 1945. so v samozatajevanju vse žrtvovale za duše, za spreobrnjenje grešnikov, za

uspeh in blagoslov dušnopastirskega dela... Z molitvijo in žrtvami so bile najmočnejše sotrudnice za kraljestvo božje v ljubljanski škofiji.

Nič se ne čudim, da je zaradi tega satan škripal od srda in jeze: ko je prišel brezbožni komunizem v domovini na oblast, je razgnal karmeličanke. Le nekaj starih in bolnih je še smelo prebivati v zakristiji. Izgovor je bil, da potrebujejo prostore za svoje urade; a gotovo v vsej Ljubljani ni manj primernih prostorov za urade, kakor tesni Karmel s svojimi malimi celicami. Cerkev je za enkrat še ostala odprta in preostale redovnice - štiri, če se ne motim - so še molile in delale še hujšo pokoro ter bile v zakristiji Jezusu še bliže kot kdaj prej.

Satan še ni bil miren. Grizlo ga je, da ognjišče ljubezni, molitve in pokore v slovenskem Karmelu še ni popolnoma ugasnilo. In našel je v ljubljanski mestni upravi voljne pomočnike: Cesto je treba nujno razširiti, ker je baje tak "velikanski" promet na njej (Kdor razmere pozna, bo vedel, da ni res!), zato se mora samostan s cerkvijo vred porušiti! V letu 1951. je bilo v Ljubljani tako sklenjeno in prav na praznik svete Male Cvetke, dne tretjega oktobra, so pričeli s pripravami za podiranje...

Za Terezikin god je bila zadnja služba božja v cerkvi. Ob pol šestih zjutraj je bila slovesna peta sveta maša in potem še dolgo v dopoldne tihe maše pri vseh treh oltarjih. Vsa cerkev je bila slovesno razsvetljena: za slovo je še gorela električna. Po opravljenih svetih mašah pa so prišli delavci podirat. Okrog cerkvice so napravili ograjo in vhod v cerkev zaprli.

Za peto uro popoldne je bila - kakor vsako leto za ta dan - označena pobožnost v čast Mali Cvetki. Ljudje so prišli, a niso mogli do cerkvenih vrat. Pa so šli na vrtno

Januar 1952.

stran, prebili zid in napolnili cerkev do zadnjega kotička. Tok je bil že prekinjen in električna ni več gorela: prižgali so sveče, kolikor so jih še imeli. Po vseh oltarjih so gorele. Najprej so molili rožni venec, potem je bila pridiga, kateri so sledile pete litanije in blagoslov. Za konec je vsa cerkev zapela Te Deum - Zahvalno pesem Bogu za vse v tej cerkvi prejete dobrote; za vse milosti, ki jih je Bog dajal v dvainšestdesetih letih redovnicam in parnikom, ki so se njihovim molitvam priporočali. Vse ljudstvo je pelo in jokalo obenem.

Prav značilno je to za trdno vernost našega ljudstva. Jokalo je od žalosti, da brezbožne sile uničujejo brez pametnega razloga Bogu posvečen kraj molitev in žrtev. A vendar so peli z vsem srcem Zahvalno pesem: hvalo Bogu za blagoslov v teh dvainšestdesetih letih v trdnem upanju, da bo nekoč zrastel nov Karmel na kraju, kjer ne bo potrebe razširjati ceste.

Ni se dobesedno spolnila pesem o sv. Jožefu, ki so jo zapele karmeličanke leta 1939. ob zlatem jubileju slovenskega Karmela:

...In da vse dni v Karmelu še ostane,
da njemu v dlan poslednja sojza kane...

Hram božji, ki se je moral umakniti cesti

Sv. Jožefa ni več v Karmelu, ker Karmela ni več. Izpolnila pa se bo ta prošnja k njemu tako, da bo sveti Jožef oskrbel pregnanim sestram in naši domovini drug Karmel, saj je tolikokrat doživel, da BOG ZMA-GUJE.

Koledniki

Sneženi možje -
kralji trije
z Vzhoda so prišli
v kožuhe debele zaviti,
v kučme kosmate skriti -
le nosek še v zimo štrli.

"Koledniki smo mi:
Gašper, Miha, Boltežar.
V Betlehem hitimo.
Pred nami zvezda se blesti;
da nam ne uide -
jo za zlati rep držimo.

Tri dolge noči
in štiri dni
smo težki sneg gazili.
Zvezda je pred nami šla
in pravo pot kazala:
Pred vašo hišo je obstala.

Dajte nam za Jezuščka
kos debelega kolača.
In okusna krača
bi nam tudi prav prišla."

Sneženi možje -
kralji trije
težko obloženi
v hlevček hite...

P. Krizostom ofm

Mati čudovita

P. Kazimir OFM

Kadar za kako lepo in vzvišeno stvar ne najdemo več primernega izraza, zakličemo vzhičeni: Kako čudovito lepo, čudovito vzvišeno!

Pri opevanju lepote in vzvišenosti Marijinega božjega materinstva se nam zgodi isto. Po nekoliko nazivih nimamo več besed, s katerimi bi izrazili vse Marijine lastnosti, zato navdušeno zakličemo: "Mati čudovita si! Tvoje božje materinstvo je tako lepo in vzvišeno, da nad njim kar strmimo. Nepopisno in neizrekljivo lepo je, Mati čudovita!"

Kakor diamant med dragimi kamni je Marijino materinstvo. Kakor diamant se čarobno svetlika, pa naj ga občudujemo iz katere koli strani. Vse lepo vseh človeških mater združuje v sebi v najpopolnejši meri. Vso lepoto skrivnostnih žar-

kov božje vsemogočnosti zbira v sebi in jih odraža, da z njimi očara človeški um, da nehote obstane, se čudi in ga razumeti ne more. Mati čudovita! Pa občudujmo ta čudež v soncu božje milosti, ali po Marijinem materinskem Srcu, ali njeni osebnosti kot Mati, pa bodisi Mati Boga ali kot Mati nas vseh... Od vseh strani se svetlika samo najlepše, vse samo najsvetejše. Vsa lepota božjih angelov v nebesih in svetih človeških duš. Vse čednosti, ki so kdaj koli krasile človeško srce, se nam svetlikajo, da nehote sklonimo glavo v njeno češčenje.

Marija je bila prava mati, ki je rodila; obenem pa je najčistejša Devica. Že to je nekaj, česar naš um ne more razumeti. Kako je to mogoče? In vendar se nam to svetlika iz Marijinega diamanta. Od Boga razodeta resnica je in Bog ne more varati.

Pa saj Marija celo sama tega ni mogla razumeti. "Kako se bo to zgodilo?" se je začudila angelovemu oznanjenju. Tudi njej je moral šele angel razodeti čudež božji. "Sveti Duh bo prišel nadte..." Ni vedela, ni razumela, pa je ponižno uklonila svojo voljo božji volji.

Porodila bo človeka, kakor vsaka druga mati. In vendar ta ne bo samo človek, ampak Bog in človek skupaj. Bogorodica bo, Mati Boga samega. V krvno sorodstvo bo stopila s samim Bogom, s presveto

Trojico, ker bo njen sin Sin božji. Zopet Mati čudovita!

Že o teh dveh Marijinih odlikovanjih so v teku dveh tisočletij napisali cele skladovnice knjig. Največji velikani človeškega uma so se posvetili razglabljanju teh dveh resnic, pa jih še ne razumemo, ampak samo občudujemo. O njih so se v teku stoletij vršila mnoga zborovanja teh učenjakov. Prvi tak zbor se je vršil v Efezu v Siriji kot vesoljni cerkveni koncil. Očetje so tu dolgo, vztrajno in natančno preiskavali, ali je to res od Boga razodeta resnica in kako naj jo razumemo. In je zbor našel za vse večne čase, da ne more biti niti najmanjšega dvoma o resničnosti tega dejstva. Tako je, ker je to razodel Bog sam in nam po sveti Cerkvi ukazuje verovati. Mi pa radi verujemo in se tega veselimo. Marija je za nas pač Mati čudovita!

A Marija je Mati čudovita tudi po svojih materinskih lastnostih in čednostih. Tudi te jo dvignejo visoko nad vse druge človeške matere, da je samo ona Mati čudovita, čudovita v polnem pomenu besede. Kar sledimo ji od angelovega oznanjenja do njenega vnebovzvetja! Pri vsakem dogodku, pri vsaki njeni besedi odseva iz nje svetlikajoč se diamantov žarek božje svetlobe milosti in posebnega odlikovanja, pa tudi Marijine čudovite osebnosti. V težavah s svetim Jožefom takoj po spočetju Sina božjega, pri Elizabeti, pri rojstvu in v templju pri darovanju, na begu v Egipt. Enako vso Jezusovo mladost, v Njegovem javnem delovanju in posebno v Njegovem trpljenju, po Njegovi smrti in vnebohodu pa kot Kraljica apostolov - - - vsepovsod vidimo samo eno: Mati čudovita!

In kakor je Jezus vzel

s seboj v nebesa tudi svoje neskončno usmiljeno človeško Srce, tako naj gre tja z dušo tudi sočutno in usmiljeno Srce Marijino, da bo imelo na vekomaj usmiljenje z grešnim in trepečim človeštvom. Kraljica nebes in zemlje naj bo! - Zato je bila Marija tudi s telesom vzeta v nebesa. Če vse to premišljujemo, moramo vzklikniti iz srca: Marija, res si čudovita Mati božja in naša!

Da, v obeh tisočletjih izvrševanja materinskih dolžnosti do nas ubogih ljudi je bila Marija res občudovanja vredna.

Čudovito je vodila svete duše k velikim delom čednosti, ljubezni do Boga in usmiljenosti do sočloveka. Celo tako daleč je šla, da je sama navdušila sv. Petra Nolaska in po njem ustanovila poseben red za odkupovanje sužnjev iz mohamedanskih rok. Le po njenem navdihovanju je bilo mogoče, da so se tisoči mladih mož zavezali s slovesno obljubo, da bodo zbirali denar za odkup, da bodo šli celo sami v sužnost, samo da rešijo zaslužnjene. Čudovita si, Marija, naša Mati!

Še čudovitejši so bili načini in še čudovitejša sredstva, s katerimi je Marija vsa stoletja reševala duhovne jetnike satanove, v hudobije in zločine zakopane duše. Privedla jih je do spokornega življenja in mnoge do velike svetosti. Šele v nebesih

bomo mogli občudovati te neštnevilne trume in strme klicati: "Res si čudovita Mati človeštva, Marija!"

Čudovite so bile pomoči, ki jih v teh stoletjih delila Marijina roka sveti Cerкви, narodom, deželam, družinam in posameznikom v težavah, nevarnostih in trpljenju. Vsa zemlja priča o tem, kdo more vse to naštet? Ko razlagalec litanij raziskuje o vsem tem, bi mogel samo pri tem vzkliku napisati cele knjige, ne le kratek članek. Pa bi še ne izčrpal globine čudovitosti Marijine kot božje Matere in Matere člove-

škega rodu. Kadar zakličemo v litanijah "Mati čudovita" in malo razmišljamo, nam postane jasno, kako pravilen je ta vzklik. Koliko bogastva božjih milosti do Marije in koliko bogastva Marijine ljubezni do človeka vsebuje! Zato kar ponižno

Zato kar ponižno sklonimo glavo v hvaležni ljubezni do Marije, pa tudi v veliki ljubezni do dobrega Odrešenika, ki nam jo je dal za Mater - "Mater čudovito". Še ti, dragi bralec, zakliči iz srca: "Marija, bodi Mati čudovita tudi meni!"

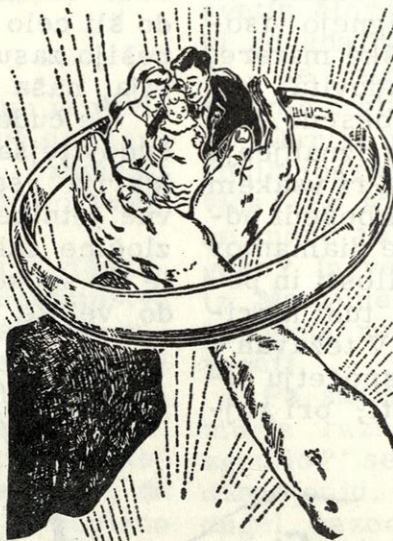

Poročni prstan

Sveto ognjišče krsčanske družine se po božji volji prižiga ob ognjišču Kristusovega oltarja. Pred oltarjem si krsčanska ženina in nevesta izrečeta svoj "hočem" in si s tem podelita zakrament sv. zakona. Ko v "večje potrjenje tega svetega dejanja" skleneta roke, oddata tudi zaročna prstana. Duhovnik ju dene na oltar in ju blagoslovi s sledečo molitvijo:

"Blagoslovi, Gospod, ta prstana, ki ju v Tvojem imenu blagoslovljamo; da bosta tadvaj, ki ju bosta nosila, ohranila med seboj popolno zvestobo, ostala v Tvojem miru in Tvoji volji ter živela v vzajemni ljubezni."

Ko prstana še poškopri z blagoslovljeno vodo, ju da

poročencema. Ženin natakne prstan nevesti, nevesta pa ženinu na prstanec leve roke. Medtem moli duhovnik sledeče: "Vzemita prstan, ki naj vaju vedno spominja, da zvestobo, ki sta si jo zdaj obljubila, do smrti ohrani-

ta."

Poročna prstana naših dragih staršev nas vse družita, tudi tiste, ki lastnih poročnih prstanov nikdar ne nosijo. O blaženem papežu Piju X. pripovedujejo, da je po posvečenju za škofa ves vesel pokazal materi svoj prstan rekoč: "Poglej, draga mati, kako lep škofovski prstan sem dobil!"

Mati pa dvigne roko in pokaže sinu-škofu svoj poročni prstan ter reče: "Brez tega poročnega prstana bi ti nikoli ne dobil škofovskega". Cerkev res blagoslovlja prstane tudi škofom in drugim cerkvenim dostojanstvenikom ter redovnicam pri večnih obljubah. A teh prstanov ne bi bilo brez prstanov vernih staršev.

V čem je torej vrednost

poročnega prstana? Za moža in ženo je prstan svetel spomin na veliki trenutek izročitve in živ opomin k zvestobi do smrti. Kako pripraven je prstan sam po sebi za tako nalogo! Kakor droben oklep je, ki se trdno prilega prstu: k zbranosti v sebi kliče in k zvestobi do sam sebe, k samoobvladanju. O, koliko je treba tega v zakonskem življenju! Zlasti v družini!

Ženin in nevesta si prstana natakmeta drug druge- mu: kakor dva člana verige sta, ki sta zvarjena, zlita v

nezlomljivo enoto. Koliko take trdne povezanosti zahteva življenje v zakonu prav vsak dan!

Svetal je prstan in dragocen. S svojo lepoto in dragocenostjo spominja moža in ženo na zakrament in milost, ki sta jo prejela. Pač lep spomin!

Še več kot spomin! Tudi sveto znamenje je, zakramentalno, nekaj podobnega kot svetinjica na vratu ali rožni venec v žepu. Cerkev ga je blagoslovila in ta blagoslov se ga drži. Seveda ne tako, kakor da bi bila v

prstanu odslej čarobna moč zoper nezvestobo. Tako go- vore bajke o čarobnih zeliščih. Temveč tako, da Cer- kev pač s posebno skrbjo in molitvijo spremlja ta dva, ki blagoslovljena prstana nosi- ta. Prstan sam jima je po tej molitvi Cerkve že neko za- gotovilo božjega blagoslova in varstva. Obenem pa tudi pravica, da vse to od Boga smeta pričakovati ter si s svojo molitvijo tudi bolj go- tovo izprosita.

Je torej čudno, če mož in žena varujeta poročni pr- stan kot dragocen zaklad?

Božji obroček

Prijateljem
ob obletnici
družinske
sreče - p.A.

V bojazni prespoštljivi sem ugibal prvi dan:
Kaj si mi, prstan? Ali prerok si mračan?
Mi govoriš o ječi in o hiši zatesnjeni,
o volji, ki v odvisnost in odvišnost se poleni?

Pa mi je Bog pomagal, da sem kmalu prepoznal,
da prstan ni obroček, ki me je zvezal, prikoval.
Bogastva mi je znak, domačnosti družine,
svedok presrečnih ur in sonca, ki ne sine
za goro sivo, kadar izgubljen oblak
po svodu smukne in zemljò s temò obšine...

Glej, še takrat, ko sonček nam za goro gre,
se meni dan ljubezni le prikaže in prične.

In če je prstan nam obroček, pa je vez srca,
dar svete milosti, prejet od samega Boga.
Obroček božji veže dom in srca zakonske trojice,
obroček snet naravnost z božje je Desnice.

Ruska cerkvena, ki so jo ob poti na Vršič postavili ruski ujetniki.

Slovenci se ponašamo z nazivom, da smo Marijin narod. S ponosom in pravico: vsak naš hribček ji je posvečen z belo cerkvico, vsaka cerkev ima Marijin oltar, naši domovi so bili vselej okrašeni z njeno podobo. In slovenska srca so do ganotja raznežena, kadar pobožnost dušo razgiba v romarsko pesem Marijino...

A ni ta naziv samo nam lasten, kot da bi bili samo mi posebni izvoljenci Marijini. Drugi narodi jo prav tako slave in ji čast pojo, ji darujejo življenje in s pesmijo izražajo vdanost božji Porodnici. Med temi narodi je morda Rusija prva. Kaj ni Marija sama v prikazovanjih v Fatimi posvetila prvo pažnjo in ljubezen ruskemu rodu in ves svet pozvala, naj zanj molli?

Dobro bi bilo, da bi kristjani po svetu ne enačili ruskega naroda le z imeni Lenin, Stalin, Malik, Višinski in Molotov. Pričnimo res razumevati Rusijo kot narod, njegovo veličje v zgodovini rastočega krščanstva v preteklih stoletjih, njegovo globoko

Marijin narod

P. Aleksander OFM

umevanje Jezusovega evangelija, njegovo versko življenje! Razumeli bomo molitev Cerkve za edinost in Marijin poziv v Fatimi, razumeli bomo ime "Marijin narod" tudi za Rusijo.

Ko prebiraš vrstice o Marijinem češčanju Rusov, se ti zdi, da bereš spomine slovenskega nabožnega pisatelja o naši dragi domovini in njeni veri v Bogorodico. Le poslušaj!

Znana Mrs. Doherty De Hueck piše:

Ko sem obiskala sloveči kraj Marijinega prikazovanja v Fatimi, se mi je srce raztrgalo v odločen sklep. Svetu naj podam lepše orise lica ruskega naroda, ki je zaslužil toliko pažnjo od strani Marije in je prav njej posvečal toliko pobožnost v vseh dneh svoje zgodovine!

Pobožnost do Marije je baje prišla v Rusiji do največjega razmaha, ko je v devetem stoletju princezinja Olga romala s severa Rusije prav do zlate bizantinske prestolice Carigrada, da je bila tam krščena.

Naj bo ta legenda resnična ali ne, dejstvo je, da je prišla Bogorodica s svojim Sinom Jezusom in ženinom v Rusijo. Prišla je, da večno ostane z narodom, ne le kot lastovka, ki se seli v naše kraje samo v sončnih dneh. Prevzela je ruska srca, da jim vlada do konca dni. Mnogo je dežel, ki so se posvetile Mariji; ni je pa morda dežele, kjer bi ljudstvo tako prevzelo Marijo kot Mater, kakor pri nas v Rusiji. Ljubezen do nje je rastla z rastjo narodovo. Zgodovina tega češčanja se najbolj odraža v nazivih in

imenih, ki jih je dal narod Mariji. Kajti kamor koli je stopila ruska noga, je že bil odtis Marijine noge: v ruskih mestih, vaseh, ruski grudi in ruskih seliščih. Kjer koli se je rodu kaj zgodilo, že je vstal kje ruski menih ali umetnik, da je s posebno ikono - Marijino podobo - to povedal domu in svetu.

Odtod Marija Kazanska, Mati Čestohovska, Bogorodica Kijevska, Tverska, Novgorodska... Za vsako sliko je zgodovinsko ozadje, ki prav lahko tekmuje s sliko in zgodbo fatimsko in lurško.

Bogorodica je izpolnila vsak kotiček ruskega doma in ruske zemlje. Marija je krila ljudi in njihova življenja. Zgodovinarji in umetniki ne morejo preko tega. Saj ni kraja, velikega ali majhnega, ni mesta tako širokega ali vasi tako neznatne, da bi ne imela Marijine kapelice, njenege spomenika, mejnika ali znamenja.

Ljubljenska je narodova.

Ljubljenska je, ker jo smatramo za Srednico milosti božje. Kakor je Sina božjega rodila, tako ga daje znova sleherniku, ki se mu srce odpre za duhovno bogastvo evangeljskega prerodenja.

Tudi narodno je Marija neizmerno pospešila zastopnost med deželami širne Rusije. Saj so po Marijinem češčanju prišli Rusi do spoznanja sosedov in sorojakov. Pa to je le malenkostna milost, ki jo je Marija izkazala narodu; usluge in milosti, za katere jo Rusi prosimo, so legijon. Njej pa v zahvalo

za prejete dobrate naš narod vrača globoko ljubezen z romanji na razne kraje, kjer stoluje v različnih bazilikah, kapelicah in oltarjih. Milostne podobe služijo vernikom za duhovno predstavo Matere božje.

Postili smo se, hodili bos, v najpristojnejši obleki, prepevaje svete pesmi. Ruske Marijine litanije se glase takole:

Zdrava Marija, Devica in Mati, Jutranja zvezda in Posoda popolna.

Zdrava Marija, Bogorodica, Svetišče, kjer je bil Gospod Bog spočet.

Zdrava Marija, neoskrunjena in čista Golobica svetega Duha.

Zdrava Marija, Mavrica in Lučka, iz katere je prisijalo Sonce pravice.

Zdrava Marija, Mati Boga, ki si v telesu hranila Njega, ki je neizmeren.

Zdrava Marija, božja Mati, ki ti pastirčki pojo pesem češčanja in angeli svirajo zvoke zahvale.

Zdrava Marija, po tebi je prišel

k nam Zmagovalec noči in pekla.

Zdrava Marija, Cvet veličastnega vstajenja.

Zdrava Marija, Pomočnica slehernega kristjana na zemlji.

Zdrava Marija, kdo te more prečiniti, dovolj opevati in slaviti, o blažena in poveljučana Izvoljenka božja.

K slehernemu vzkliku odgovarjajo romarji: Pozdravljamo te, Bogorodica!

Pred stoletji ji je narod nadel naslov: Matka telesa Jezusovega. Kaj ni s tem Rusija izrazila živo vero v resnico, ki jo sveta Cerkev razlaga tako živo po vsem svetu, nauk o mističnem Telesu Kristusovem? Ta nauk je zapad dolgo časa nosil zaklenjen v bojazni pred luteransko krivo vero. Rusijo protestantizem ni zadel in ji tega nauka ni bilo treba skrivati. Niti za trenutek ga ni izgubila. Kako bi ga neki mogla? Mati božja ni pustila, da bi ta svetinja padla v jarek pozabe, saj je bistvo naše vere.

Odseve te pobožnosti najdeš v knjigi vsakega ruskega pisatelja, pa naj bo Dostojevski, Tolstoj, Čehov...

Lakota po pravičnosti je najznačilnejša poteza ruskega naroda. V tolikih stoletjih je bil zatiran, pa ni propal. Zapomni si moje besede: četudi je po krivdi razmer zašel v krivo vero komunizma, vstal bo, ker ga Bogorodica varuje.

Pod vsakim krovom miglja lučka pred podobo božje Porodnice. Vselej v vzhodnem kotičku doma. Z vzhoda prihaja sonce. — Pri tej ikoni se življenje družine pričinja in jenja.

K tej podobi pripelje prvokrat ženin svojo nevesto po Marijin blagoslov.

K tej podobi pripelje mož svojo nosečo ženo, da Marija blagoslovi tudi sad njenega telesa.

K tej podobi prineso novorojenčka, da ga v misli na Marijo in pa Betlehem posvete božjemu delovanju milosti.

Pri tej podobi so se vselej sestajali k družinskemu posvetovanju. K

tej podobi pripeljejo otroka, da se v šoli molitve nauči dvigati roke. K Marijini ikoni poklekne mladenič, ki gre po svetu, dekle ob odhodu na novo službeno mesto. Pred Marijo pokleka popotnik, gospodar, hlapec in dninar. Vsak po svoje izlije dušo in poprosi varstva.

Pravijo, da Rusi ne poznajo pobožnosti rožnega venca. Saj ni res! Poznamo jo, le v takem spoštovanju jo imamo, da je dovoljena le redovnikom in čistim devicam po samostanih. Navadni ljudje smejo to pobožnost opravljati le z dovoljenjem duhovnih voditeljev.

Stara navada pri nas je, da se v oporoki spomnimo tudi Marije. Najbogatejši, kakor najrevnejši. Zato so bile ikone po romarskih cerkvah polne dragih kamenjev in zlatà. Kdor ni premogel zlata in draguljev, pa je daroval najlepše izdelke svojih rok, vezeno in brokat. Če drugega ne, pa so darovali sadje in cvetje.

Star ruski pozdrav: "Mir božji bodi s teboj!" je bila dobrodošlica vsakemu gostu. In ko je ta odhajal, so mu zaklicali: "Naj sinji plašč naše Gospe krije in pokrije Tebe in Tvoje v svojih milih gubah; ohrani naj Te zdravega!"

Marija prešinja bogočastno službo Marija hodi skozi vso mašo in daritvijo Gospodovo. Marije se spominjamo, ko molimo za mrtve; Marija nam je prva v mislih, ko za žive prosimo darov.

Z Marijino podobo blagoslovljamo sebe in druge. Oče družino, prijatelj prijatelja, znanec znanca. Pred vsakim slovesom in vsako potjo napravi oče križ z njo; pa naj gre otrok v šolo ali mati kam daleč na semenj in sin na delo. Naj že bo kakršenkoli opravke, prične in konča se z blagoslovom Marijine podobe.

Zdravamarija je najljubša molitvica Rusa. Mi ne poznamo drugega dela: Sveta Marija. Angelov pozdrav pa nam je znan in duši prirastel:

Bogorodica, Deva, raduj sa. Blagodatnaja Marija, Gospod s toboju. Blagoslovena tiv ženah, Blagosloven plod čeva Tvoego. Amin.

Naj bi ta Bogorodica, ki nam je tako k srcu prirastla, pokrila s svojim sinjim plaščem ves svet, predvsem pa pripeljala ruski narod nazaj k očetom. Saj ji je bil tako ljub.

Zato molim dan za dnem k njej,

ki ji je dal moj narod najlepša imena: Zaročnica svetega Duha, Mati Očetove Besede...

Ali boste, prijatelji ameriški, z mano vred pokleknili in te dni betlehemske molili k Bogu, da nas vse brani krive vere komunizma in reši Rusijo? - - -

Tako piše dobra ruska pisateljica.

Dva velika moža

Svež jesenski veter je stresal zadnje listje z dreves. Po peščeni poti v clevelandskem parku je stopal mož častitljivih, belih las. Ustavil se je v slovenskem Kulturnem vrtu in opazoval krvavordeče listje, ki je otožno padalo na Baragov in Cankarjev spomenik. Tiha žalost je legla na njegov obraz, ki so ga že krasile brazde viharnega življenja.

Možu sem vedel ime. Bil je ljubljanski vladika dr. Gregorij Rožman. Uganil sem njegove misli: "Oj, tako so padali slovenski fantje za naš ljubi dom in pravico. Samo zlato sonce jih je poslednjč poljubilo in božja ljubezen jih je sprejela.."

Večerno sonce se je s poslednjimi močmi krčevito oprijemalo Baragove kamenite glave in srebrnobelih las ljubljanskega škofa.

Urno sem potegnil fotografski aparat iz svoje torbe, da ne bi zamudil prilike, ki se mi morda ne bo nudila nikoli več. Ujel sem na filmski trak prelepo sliko dveh velikih slovenskih mož obenem: škofa Rožmana in Ba-

Z ljubljanskim vladikom sva zavila po stezi do Gregorčičeva spomenika.

"Nos je revežu odpadel," sem dejal, ko sem opazil, da ima Simon Gregorčič samo pol nosa. "Nemara je spomenik iz cementa?"

"Iz živega kamna je," je trdil vladika, "le otroci so si za igro izbrali njegov nos in mu ga odbili."

Tako sem zvedel, kako je postal pesnik Simon Gregorčič mučenik v Clevelandu. Pri tem sem se spomnil sfinge pri piramidah, ki so ji Napoleonovi vojaki tudi odbili nos, ko so se vadili v streljanju; le Francozom tega ne smeš povedati, ker so strahovito užaljeni.

Oster veter je potegnil močnejše in listje tisočerih bajnih barv je plesalo pozraku, ko sva z ljubljanskim škofom odhajala iz Kulturnega vrta.

Jože Luskar

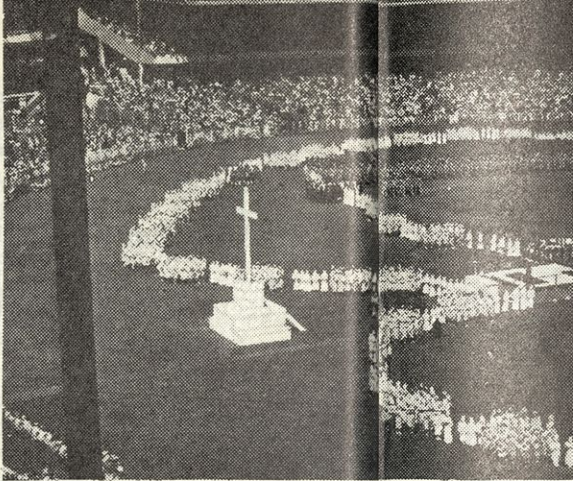

Celo redovnice so pomagale graditi jezove, ko je v novembru Gornjo Italijo pustošila povodenj.

Starodavna podoba angleškega škofa sv.Tomaža Becketa, ki je pretrpel mučeništvo v trinajstem stoletju. Njegov praznik je 30. decembra.

Stoletnico je obhajala tale sestra, ki je že 86 let v samostanu. Morda je s svojim dolgim redovnim življenjem dosegla rekord v zgodovini Cerkve.

Rev. organega stoškof

Zagreški nadškof Alojzij Stepinac po petletnem zaporu zapušča komunistično ječo "Lepoglavno."

Šolski otroci mesta Melbournea (Avstralija) so v mestnem stadionu napravili s procesijo krasen živ rožni venec.

Rev. Patrick Peyton, naš znani organizator družinskega rožnega venca, v pogovoru s starostom avstralskih škofov, nadškofom Mannixom.

Katoliški misijonar obiskuje črnce v državi Alabama.

Odlikovanje "Mati 1951." je v Singaporu prejela katoliška žena Lim Ah Kow. Je mati devetih otrok.

...bški nadškof ...nc po petletnem ...šča komunistični ...oglavno."

VITEZ NAŠE LJUBE GOSPE

Leo E. Lovasik (1921-1943.)
Prevedel P. Odilo OFM

Te strani so: samo preprosto pisana slika značaja, ki ga je vredno spoznati. To sliko je zapustil ameriški vojak svoji materi, ko je preživel zadnje leto svojega mladega življenja. Te skromne vrste poklanjamo javnosti kot darilo nebeški Materi Mariji. Ona je tako visoko odlikovala svojega častilca, da zasluži našo pozornost in občudovanje zlasti s strani mladih ljudi naše dobe. Zakaj ravno mladini je Leon svetel vzor plemenitega značaja in pristne pobožnosti.

Leon še vedno govori živo po svojih pismih materi, kateri je razodeval svoje vzvišene ideale. Naj bi nas njegov glas navduševal, da bomo te ideale gojili tudi sami, da bomo predvsem živeli po veri tako zvesto, kakor je živel Leon Lovasik. Naj bo njegov zgled zopet dokaz onega starega izreka: PO MARIJI K JEZUSU!

Da vam tega čudovitega fanta takoj pravilno predstavim in bo vsak z večjim zanimanjem prebiral vrstice pod naslovom "Vitez naše ljube

Gospe", naj tu navedem eno najlepših njegovih pisem materi:

"Mati, pošljem Ti svoje vojaško odlikovanje. Da ga boš obdržala in čuvala kot moje skromno darilo, kot znak moje hvaležnosti do Tebe. Izredno sem vesel, da ta znak lahko poklonim Tebi. Zakaj Ti si zaslužila, da nosiš odlikovanje za ono veliko in junaško vnemo in za premnoge materine molitve, ki jih šepetaš. Samo te Tvoje molitve so me napravile vrednega tega mojega odlikovanja.

Mati, naj bo Tvoja glava sklonjena v molitvi, toda Tvoje srce naj bo ponosno in naj zaupa v dobrotno previdnost božjo in v varstvo Device! V teh dveh zavetiščih se bova vedno našla..."

Osebni vtisi

Največje človekovo delo je: zgraditi svoj značaj. Najplemenitejše delo božje je: napraviti svetnika. Zanimivo je opazovati, kako je Leon Lovasik, tehnični narednik ameriške vojske, delal z roko v roki z Bogom. Njegov cilj je bil: vzgojiti in izklesati se v značaj, postati vreden imena: vitez naše ljube Gospe.

Leon je bil rojen dne 13. novembra 1921. v Tarentumu, Pa. Osem let je obiskoval katoliško šolo rojstne župnije. Nato se je dalje izobraževal v kolegiju očetovbožje besede (SVD, Techny Fathers). Po končani srednji šoli, ameriški High school, je ostal dve leti doma. Delal je v topilnici železa, da bi s svojim zaslužkom pomagal siromašnemu staršem. Meseca julija 1942. je bil potrjen za

vojaka armade Združenih držav ameriških in dodeljen letalcem. V službi domovine je padel 30. avgusta 1943.

Človek značaja je tisti, ki svoje življenje uravnava po načelih, navadno pravimo: po principih. Na Leonu ni bilo nič izrednega; morda to, da je bil izredno srečne in dobre narave ter plemenit v vsem svojem obnašanju. Načela zglednega življenja so bila zasejana v njegovo dušo v domači hiši, v šoli pri sestrah in pri očetih misijonarjih. Mati ga je učila, kako naj ljubi Jezusa in Marijo. Učila ga je bolj z zgledom, kakor pa z besedo. Saj je vedela, da je pri otroku veliko bolj važno to, kar otrok vidi, kakor pa to, kar sliši. Dobrodelnosti, premagovanja in ljubezni do dolžnosti pa se je učil od očeta, ki je bil vedno zvest tem krepostim. Šolski vzgojitelji so samo dopolnili, kar je bilo doma začeto: zidali so na temelje, ki jih je postavil krščanski dom.

Leonova pobožnost ni bila tiste vrste, da bi odbijala. Nasprotno! Navduševala je k posnemanju. Te svoje pobožnosti ni hotel razkazovati, a bila je globoka in pristna in je ni mogel skriti. Vsak je lahko spoznal, da je imel fant pred seboj le eno: ljubiti Boga po Mariji. Njegova edina duhovna slabost je bila, da se je predal Njej z vso ljubeznijo brez pridržka, kakor se more le otrok predati svoji materi. Bil bi rad plemenit, prijazen in svet. Čutil pa je, da tega ne bo nikdar dosegel, če ne bo imel za kažipot Marijo in njenega Sina. V vseh svojih malih pomanjkljivostih življenja je kakor po naravnem nagonu takoj našel pot do Materinega Srca. Takoj je bilo vse v redu. Malokdaj je postal malodušen. Saj je vedel, da ni vedno to, kar bi moral biti: stoočtostni značaj pred Bogom in ljudmi. Toda prepričan je bil, da bo Marija prav vse uredila in na njem popravila. Zanj

je bila Marija vedno preprosto - Mati.

Ker je Marijo ljubil z otroško preprostostjo in mladostnim ognjem, je bila njegova najresnejša želja: jo častiti in ljubiti. Vse je podžigalo njegovo gorečnost in pobožnost do nje. Njegovo zgledno življenje je bilo najvišje povračilo za Marijino varstvo.

Po drugi strani pa Leon ni bil človek, ki bi mu bila vaja v kreposti vedno lahka. Bil je človek in pravi otrok Amerike, pač kakor vsak drug ameriški fant dvajsetih let. Toda ni dopustil ugodja nasladi, alineredno hrepenel po bogastvu. Ni ga zapeljala vaba po priljubljenosti, ki bi ga ovirala na poti za ideali svetosti. Kadar je bil postavljen pred vprašanje: ali čednost ali napaka, takrat zanj ni bilo oklevanja. Brez strahu je napravil to, kar mu je narekovala vest in se ni oziral na posledice. Leon je bil telovadec, športnik. Od svoje mladosti se je udeleževal vseh športnih prireditev in je celo nekaj časa preživel na baseball farmi v državi New York. Toda fant, ki je imel za šport veselje in spretnost, je z njim takoj prenehal, če mu je prinesel borbo za čistost in moralno poštenje. Ta igra zahteva res celega moža. Leo je vedel, da je treba veliko več napora in močatosti v borbi z zlom, kakor pa pri igri z žogo. Junak v igri za lep značaj ne sliši ploskanja gledalcev, a deležen je odobravanja nevidnih angelov in neslišnih vzklikov Kristusa-Zmagovalca. Naš Leon si je globoko v srce zapisal nesmrtno besedo, ki jih je Knute Rockne naslovil ameriški mladini: "Bodi mož poštenosti, discipliniranega značaja, visokih idealov in gorečega poguma. Zaničaj vse nizkotno in surovo! Bojuj se častno in pridobi si čisto slavo brezmadežnega imena!"

Ker je bil naš Leon vedno združen z brezmadežno Materjo, se je

s studom obračal stran od vsega nizkotnega. Krepost čistosti je s čudovito vnemo in ljubeznijo varoval; njegov najhujši boj in največja zmaga je bila, da si je v vseh viharjih mladosti ohranil nedolžnost. Pot njegovega poznejšega življenja ga je pripeljala v okolje, ki je bilo vse kaj drugega kot varnost, kot zavetje za svetlo pot mladosti. Toda povsod ga je vodila Zvezda, ki se je nanjo v viharjih oziral: Marija. Pod njenim plaščem je iskal zavetja, kadar je poskušala zapeljiva moč sveta, mesa in pekla svoje spretnosti. Če skuša moč me zapeljiva, si moja misel - Ti, Marija . . . Pa na Kristusa je mislil, ki je toliko za nas žrtvoval. Pomagalo mu je tudi to, ker je tolikokrat mislil na svojo dobro mater in na svojega globoko vernega očeta, o katerih je tolikokrat govoril, kako dobra, kako plemenita sta bila. Kaj bi mama rekla, kako bi oče mislil, če bi slišal kaj slabega o meni? Ta misel je marsikateremu mlademu človeku v veliko podporo, kadar se mu maje pod nogami. Kako vzgledno je svojim staršem pomagal, kako jih je podpiral in nekoč se je izrazil, da se res ne spominja, če bi bil kdaj svoje starše razžalil in bil nevljuden do njih. Ko je dorastel, je bil samo "velik otrok" svojih staršev, "a big boy," kot pravi Amerikanec. Med sedmimi otroki v družini vsem najljubši.

Kar je bilo pri Leonu najbolj vabljivo in privlačno, je bila njegova vljudnost in prijaznost. Da bi ljudem bil na uslugo, je skoraj na sam sebe pozabil. Toda nikoli ni šel do lahkomiselnosti. Veselil se je z drugimi, celo voditelj veselja je bil v družbi. Radi svoje prirojene šaljivosti in duhovitosti je bil vedno

v vsaki družbi zaželjen. Te poteze značaja so ga napravile viteza, gentlemena skozi in skozi, so mu pridobile toliko spoštovanja in privlačnosti, seveda pa tudi mnogo prijateljev in znancev. Bil je pri vsakem koraku mož.

Dve leti, predno je stopil k vojakom, je delal v železni topilnici in je obiskoval trgovski tečaj. Ves prosti čas je posvetil Katoliški akciji. Bil je predsednik cvetočega študijskega kluba. Udeleževal se je vseh aktivnosti pri domači fari in bil je tudi voditelj pevskega zbora. Saj z lepo pesmijo apostol najlažje pridobiva. Njegovo priljubljeno delo je bilo, da je izbiral najboljše knjige in članke v njih, izrezaval je iz katoliških časopisov dobre sestavke in imel je lepo zbirko vsega tega, kar je pri sestankih znal imenitno uporabiti. Lepota narave je imela pri Leonu posebno moč. Gore, jezera, gozdovi, ptiči, drevesa, cvetlice, sončni vzhod in zahod, predvsem pa zvezdnato nebo, po katerem je kar roke stegal. Ves obraz mu je bil nasmejan, ko je gledal zvezde. Vse to je razlilo neki posebni čar v njegovo dušo in jo je povzdigalo v molitvi k ljubljenuemu Stvarniku.

Ko se je vežbal za vojaka, takrat je Leon spoznal, kaj mu pomeni vera. Vojak je glede verskega življenja in udejstvovanja navadno pripuščen popolnoma samemu sebi. Vojaško življenje je bilo za Leona nekaka preizkušnja njegove vere in prepričanja. Ostal je zvest vsem svojim katoliškim dolžnostim tudi kot vojak. Večkrat je bila velikanska žrtev, da je lahko vsak teden opravil sv. spoved, da je šel k maši in k sv. obhajilu. Če je bilo mogoče, je šel v cerkev tudi ob delavnikih, v ne-

* *Mesečni namen molitve* *

POSLUŠNOST CERKVENEMU VODSTVU

deljo pa gotovo. Večkrat med dnevom je Leon včasih sredi dela obrnil svoje misli proti nebu in je opravil kratko molitev. Večkrat je poiskal uro časa ter je šel v gozd, ki jih je v Pennsylvaniji toliko, ter se je tam v katedrali narave pogovarjal z Bogom in Marijo. Ponoči je večkrat sedel pri odprtem oknu, gledal nebo, posuto z zvezdami, ter je občudoval veličastvo božje v stvarstvu in takrat ni nikdar opustil pozdrava nebeški Zvezdi Mariji.

Pobožnosti svetega rožnega venca ni noben dan opustil, četudi je bil včasih zelo zaposlen. Večkrat ga je molil v letalu visoko v zraku. Ne vem, kaj je lepše: rožni venec v fantovih rokah, ali fant z rožnim vencem v roki?

Leon je bil ves srečen, če se mu je ponudila prilika, da je smel

streči pri sveti maši ali peti na koro. To pa predvsem zato, da je mogel tako javno pokazati svoje versko prepričanje. Ko je bil pozneje kot vojak vodja barake, je večkrat dejal svojim katoliškim tovarišem, kako strahopetno bi bilo, če bi se kdo sramoval zjutraj in zvečer poklekniiti ob postelji in brez ozira na druge opraviti molitve. Svoje fante je organiziral, da so šli vsako nedeljo k maši in pogosto k zakramentom. Veliko fantov je pridobil za katoliške dolžnosti. Celo protestantski prijatelji so šli z njim k nedeljski katoliški službi božji. Več jih je poučil v katoliški veri in jih sam pripravil za sveti krst. Leon je bil tisti, ki je svojemu bombniku dal ime "Devica mogočna" in na najbolj vidnem mestu letala pritrtil čudodelno svetinjo Brezmadežne.

Dalje prihodnjič

Betlehemska legenda

Sveti Jeronim je na stara leta preživel sveti večer v Betlehemu. Zamaknjen v dogodke Zveličarjevega rojstva je zagledal v jaslicah Dete Jezusa. Božje Dete je stegovalo ročice proti njemu in mu sladko zašepetalo: "Jeronim, s čim me boš obdaroval za rojstni dan?"

Jeronim se je vprašanja razveselil. Hitro je odgovoril: "Jezus, s svojo učenostjo!"

Dete se mu je nasmejalo in reklo: "Čemu mi bo tvoja učenost, saj sem sam ustvaril vsemirje in mu dal zakone?!"

Jeronim je pomislil in dejal: "Gospod, pa sprejmi mojo ponižnost!"

"Čemu mi bo tvoja ponižnost, ko mi v strahu služijo zbori angelov?"

Sveti Jeronim je zopet premišljeval in vesel vzkliknil: "Gospod, pa sprejmi vso ljubezen mojega srca! Večjega daru pa res nimam zate!"

Jezus pa je odkimal z glavico: "Tudi tvoje ljubezni ne potrebujem. Saj me ljubi nebeški Oče."

Jeronim je žalostno umolknil.

Jezušček se mu je nasmehnil in dejal: "Jeronim, kar si našteval, si prejel od mene. Daj mi nekaj svojega! - Daj mi svoje grehe! To bo najlepši dar moji božji ljubezni, saj sem zato prišel na svet, da ljudem odvzamem grehe in jih uničim..."

Sveti Jeronim, se je ponižno sklonil in jokaje odgovoril: "Jezušček, darujem ti svoje grehe!..."

Dr. Ivo Česnik

Naj bi
smehljaj
družini
ne zamrl!

Zlo našega časa

Razporoka je velika rana današnje človeške družbe, rak, ki uničuje družino in gloda tako na temelju človeštva. Ta strašna bolezen izpodjeda korenine, po katerih priteka človeški družbi življenje.

V družino samo prinaša razporoka nestalnost in strah pred bodočnostjo. Obenem pa podpira lahkomišno sklepanje zakonskih zvez ter odpira na široko vrata nezvestobi.

Namesto sreče, ki jo obeta, prinaša v večini slučajev le nesrečo in gorje. Statistično je dokazano, da konča svoje življenje s samomorom dosti več razporočenih kot pa poročenih ljudi. Dnevno časopisje je polno teh žalostnih novic: Oče je zapustil družino, mati ne more preživljati otrok in zastrupi s plinom sebe in malčke. Drugje zbeži mati, oče si požene kroglo v glavo...

Otroci so z razporoko oropani najdražjega, kar imajo na svetu: doma in pa ljubezni svojih staršev. Oropani so prave družinske vzgoje, ki je brez skupnega dela obeh roditeljev pomanjkljiva in enostranska. Zato taki ubogi otroci rastejo kot divja drevesca. Mnogi izmed njih prav kmalu zaidejo na pot hudobije in zločina. V Franciji je bilo na primer leta 1936. izročeni mladinskim sodiščem nič manj kot 10.897 mladoletnih zločincev. Leta 1945. je število poskočilo na 22.531, leto pozneje pa na 31.600. Od vseh mladih zločincev je bilo 80 % otrok razporočenih staršev. In podobne razmere vladajo po

vseh državah, kjer je razporoka postavno dovoljena.

Katoliška Cerkev ne pozna razporoke. Drži se natančno nauka Kristusovega: "Kar je Bog združil, tega naj človek ne loči!" Le v izrednih slučajih dovoli Cerkev tako-zvano ločitev: da gresta mož in žena narazen, a še vedno ostaneta prava zakonca in si morata ohraniti zakonsko zvestobo. Druge veroizpovedi, posebno protestantske, so glede razporoke zelo popustljive, kar jim zelo pomaga pri pridobivanju novih "vernikov". Na splošno je razporoka dovoljena in vpeljana po vseh komunističnih, protestantskih in versko mešanih državah. Ponekod uzakonijo razporoko prav iz sovraštva do katoliške Cerkve. Žal take države prepozno uvidevajo, da so tem največ škodile - sebi...

Veliko propagando za razporoko delajo hote ali nehote časopisi in revije, ki prinašajo kot zanimivost dneva poročila o razporokah raznih filmskih "zvezd" in objavljajo njih slike. Naravnost vaba za razporoko pa so razne filmske slike, ki naravnost na zločinski način prikazujejo ločitev iz neznatnih vzrokov: zaradi ženskega plašča, katerega barva možu ni povolji, ali zaradi moževega smrčanja ponoči... Vsak vzrok je dober in vsak dokazuje samo to, da današnji svet sploh pojma nima, kaj in čemu je zakon. Veliko bolj vzgojno in za državo ter družbo bolj koristno bi bilo, če bi časopisi prinašali poročila in objavljali slike o gorju razbitih družin. Ko bi seznanjali bralce o nesreči zanemarjenih, za očetovsko ter materino ljubezen ogoljufanih otrok.

Vzajemno se moramo truditi in delati na to, da vrnemo zakonski zvezi prvotno svetost in nerazdružljivost. V tem je ena glavnih poti do boljših časov.

P.O.

Imena mi
najsrajša so:
Jezus,
Marija,
Jožef...

Da bodo vsi eno...

obožni ameriški kristjani mnogo dajo na devetdnevne pobožnosti. Vse mogoče devetdnevnic imamo. Naše cerkve so polne ob novenah na čast sv. Judi Tadeju, Žalostni Materi božji, sv. Mali Tereziji, na čast drugim svetnikom in patronom poedinih farà. Prosijo za vse mogoče dobrote in usluge božje na priprošnje poveličanih in svetih nebeških posredovalcev.

Kaj pa, ko bi pobožni verniki toliko gorečnost pokazali tudi ob priliki, ko sveti oče sam kliče na molitveno osmino, ko nas sam Kristusov namestnik vabi, naj se združimo k molitvi za najlepši in najnesebičnejši namen?

Kdaj pa je pozval krščanstvo na to skupno molitev? In v kakšen namen?

Od 18. do 25. januarja traja ta molitvena osmina po naročilu svetega očeta. Molimo pa naj za zedinjenje cerkva, zlasti za vrnitev vzhodnih kristjanov k Petrovi skali.

Ne le sedanji papež Pij XII., že njegovi predniki so nam priporočali molitveno osmino. Leon XIII. je bil med njimi najbolj navdušen za ta goreči apostolat. Imenoval ga je "veliki misijon naših dni". Molili najbi vsi, da bi vsi kristjani postali ENO v Kristusu in Njegovem namestniku, svetem očetu.

Mnogi se priprav-

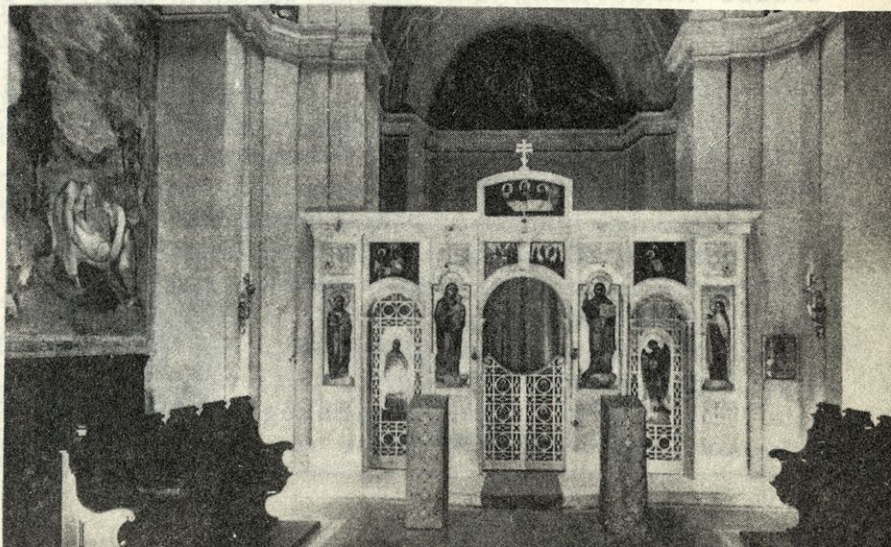
Rusko-katoliška
kapela v Rimu
(Collegium Russicum)

ljajo na dni, ko bo železna zavesa pretrgana in bodo naši vzhodni bratje z odprtimi srci čakali, da jim pošljemo duhovnikov z veselim oznanilom o ljubezni in Kristusovem miru. Končno je le od Boga odvisno, kdaj se bo ta zavesa sovraštva podrla. Če bomo čakali na ljudi, ki sede pri raznih konferencah, bomo čakali zastonj. Bogu pa take želje le z molitvijo naročavamo, z Njim se le v molitvi pomenimo. In tu prosimo poleg tega za duhovno dobroto, ki nam jo more dati le On.

Zato v januarju na kolena! Srca dvignimo k prošnji, da Bog sam strga zaveso, ki zakriva bratsko deželo; da sam vzame mreno raz ruskih oči, da vidijo pravo luč.

Prosili bomo s tem tudi za drugo veliko milost, da bi tudi nam Bog oči in srca odprl. Zakaj le prevečkrat smo te brate na vzhodu gledali kot izgnance in gobavce, ki smo jim dolžni samo pomilovanje, nič drugega. Odtrgali so se od nas, ne marajo naše mize in našega krova, pa naj zdaj zmrzujejo v zimi odpada in zakrknjenosti! Tako smo mislili velikokrat.

Dalje na strani 31!

PO KRALJESTVU KRIŽA

Dne 8. decembra so bili posvečeni trije ameriški novomašniki. Nič nenavadnega, boste rekli. In vendar je. Saj so bili vsi trije taki "mladeniči", da se je celo najmlajši že srečal z Abrahamom.

Najstarejši je 77-letni P. Marion Esterman OSB, prej trgovec in pa odvetnik v Cincinnatiju. Drugi je 71-letni Rev. Robert T. Bapst, prej nadzornik vseh mestnih šol v Buffalo, N. Y. Mož je učenjak na polju klasičnih jezikov. Tretji in najmlajši pa je Rev. Max Jordan, prej časnikar za ameriško radijsko družbo NBC. Zdaj je v Evropi kot časnikar katoliške agencije NCWC News Service.

Amerika povsod dosega rekorde. Celotno pri starosti novomašnikov.

Švicarski znanstvenik A. Sonti je napravil statistiko o ločenih zakonih. Po njegovih številkah je prišlo v USA leta 1930. na en milijon zakonov, 1530 ločitev. V

letu 1940. je število poskočilo na 1896, do leta 1948. pa že na 2531. V našem letu je številka skoraj za 400 večja. . .

Koliko in kakšnih družinskih žaloiger in solzà te številke skrivajo, pa štatistika ne pove. Kaj je svet naredil iz božje zamisli zakona!

Skopuh je umiral in tožil duhovniku, ki je stal ob postelji: "Ah, kako žalostno je to, da denarja ne morem vzeti s seboj v večnost! . . ."

"Ne, s seboj ga ne morete vzeti," mu pravi duhovnik. "Toda lahko ga pošljete v večnost že pred sabo. Ko boste prišli tja, ga boste našli."

Skopuh je bil ves iz sebe: "Kaj je res? Povejte, gospod, kako se vendar to naredi?"

"Čisto lahko in preprosto," odvrne duhovnik. "Oblecite nagega siromaka, obujate bosega berača, nasitite in napojite lačne, ogrejte premrzle, pomagajte misijonarjem, odkupite poganskega otroka. . . Če daste revežu vbogajme,

AVE MARIA

položite dar v nevidno roko Gospodovo. Ona pa shrani denar in ga naloži za vas v nebeški banki na visoke obresti. Tu vam ne bo šel v izgubo, kakor ste se tolikokrat bali v svojem zemskem življenju. . ."

Kaj je dejal bogatin potem, pa zgodba ne pove. Morda je le še našel milost in čas naložiti svoje bogastvo v nebeški banki. In mi?

Ameriške radijske postaje kar tekmujejo med sabo, katera bo nudila poslušalcem lepši božični program. In to vsako leto ves december. Ali si morete predstavljati, da bi vse te postaje eno leto obmolknilo z božičnimi sporedi?

Tako se dogaja že vsa zadnja leta v komunističnih državah in tudi v ruski coni Nemčije. Rdeči generalni intendant je kar javno razglasil, da tudi letos ne bo v radiu domačih božičnih pesmi, ampak le prenos moskovske prireditve v čast "Jelke" - ki je nadomestek za krščansko božično smrečico. . .

Ubogi ljudje, ki jim še božičnih pesmi ne privoščijo!

Časopisi zadnje čase poročajo, kako kitajski komunisti od tujcev izsiljavajo denar. Posebno od ameriških državljanov. Mnogi

so že pisali v Ameriko svojim sorodnikom: "Lepo prosim, pošljite mi toliko in toliko dolarjev, drugače me bodo komunisti zaprli, mučili, ustrelili..." Zdaj komunisti zahtevajo denarno odkupnino za ameriškega misijonarja, škofa Adolfa Paschanga, M.M. Trikrat je že pisal svojim redovnim predstojnikom: "Okrajni komunistični uradniki me zelo mučijo. Frvič so zahtevali \$ 44.000, zdaj so vsoto nižali za polovico..."

Katoliška Cerkev ne odkupava svojih misijonarjev. Saj se komunisti ne zadovoljijo s prvo pošiljko, ampak izsiljavajo vedno nove in višje vsote. Mnogi ameriški državljani na Kitajskem so izgubili že celo premoženje, pa jih na koncu še niso izpuستili...

Komunizem je strašna zver. Samo laž in nasilje ga držita pokonci. Kako dolgo še?!

Od velemest nosi pri najvišjem številu ločencev zastavo - San Francisco. Na 100.000 meščanov pride 36.3 % ločenih oseb. Žalostno, a resnično zlo našega časa.

Brezbožnež se je posmehoval vernemu sosedu: "To boš razočaran, ko boš na drugem svetu videl, da so nebesa le prazna bajka!" Ta

pa mu je mirno odgovoril: "Ti boš šele razočaran, ti! Saj boš šele v peklju spoznal, da pekel le ni prazna bajka!"

Kateri od obeh bo bolj brez strahu umiral?

Titu mora postajati vroče, da je odstopil tako daleč in izpustil na dolgoletno ječo obsojenega zagrebškega nadškofa Al. Stepinca. Volk bi se svetu le rad pokazal v ovčjem kožuhu. Rad bi vsem dokazal svojo širokogrudnost, da "pušča na svobodo krivega zločinca". Čudno, da so med okupacijo celo komunistične tajne radijske postaje oddajale Stepinčeve govore za pravice svojega naroda. In čudno, da so nacisti trikrat zahtevali od Rima, da nadškofa odstavi, ker napada njihovo postopanje. Edini škofov "zločin" je, da ne soglašja s komunističnimi zločini. In to jedovlj velika stvar, da pride v mili domovini eden pred ljudsko sodišče in je označen za "kolaboratorja".

Chicaški "Daily News" je prinesel poročilo, da je tudi po mnenju ameriškega poslanika v Beogradu nadškof kriv. A beograjski poslanik nika, da bi kdaj izrazil

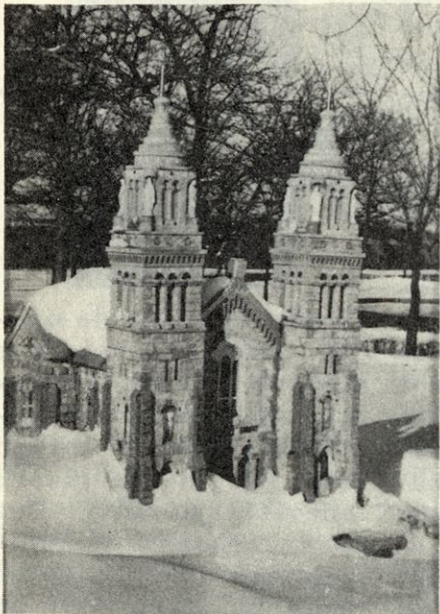
časnikarjem svoje osebno mnenje. Torej so le njegove besede o mnenju jugoslovanske komunistične vlade obrnili nanj in jih razglasili ameriški javnosti. Lep dokaz, da ima komunizem tudi v USA svoje vnete pristaše, ki jih ljubezen ameriških katoličanov do mučeniškega škofa draži. Radi bi jo zmanjšali z neresničnimi vestmi, toda laž ima kratke noge.

Babilonski katoliški patriarh Jožef VII. Ghanima je bil sprejet v iraški senat kot predstavnik katoličanov. Je nadpastir 200.000 kaldejskih katoličanov, dočim je v Iraku ostalo prebivalstvo večinoma muslimansko.

Sveti oče je podelil poseben blagoslov vsem tistim družinam, ki skupno pristopajo k svetemu obhajilu. Kakor so skupno pri jedi doma, najbodo še pri duhovni!

**MESEČNI
MISIJSKI NAMEN**
Za duhovno in gmotno
pomoč Koreji

Marquetteška katedrala v snegu
(Lemont, Baragov park)

L E M O N T S K

ODMEVI

Božični prazniki so za nami. Kar prehitro so minili. A jemenda žeres, da je lepih dni hitro konec, žalostni se pa vlečejo kot bi ne imeli konca. Ali ni tako?

Lemontski frančiškani smo prejeli mnogo božičnih in novoletnih voščil, predstojništvo kakor uprava Ave Marije. Vsem se tu iskreno zahvaljujemo za pozornost in jim želimo v novem letu obilo sreče. In ne pozabijo naj na Lemont! Na svidenje poleti pri Mariji Pomagaj!

V decembru je moral

v bolnišnico br. Akurzij, dobro znan vsem dolgoletnim romarjem. Srce mu je začelo nagajati. Pa je br. Akurzij kljub vsemu vedno dobre volje in pripravljen za šalo. Navadno bolj on obiskovalce zabava kot pa obiskovalci njega.

Do datuma, ko smo končali januarsko število, je še vedno na zdravljenju v Jolietu, Ill. (St. Joseph's Hospital). Želimo pa mu skorajšnji povratek med nas. - Če ga bodo bolniške strežnice sploh pustile domov. Menda se pričakajo med sabo, katera mu bo stregla, ker vedno

kako smešno pove. . .

P. Martin pa tudi še zdaj v zimi ne da miru tam v svojem kraljestvu okoli lurške votline. Po nesreči je prijel za takoimenovani strupeni bršljan, ki mu je pošteno zagodel. Cel teden je bil tako zabuhel, kot bi ga sredi zime opikalo dvajset čebel.

"Ti pikon!" je dejal p. John, "jaz sem pa res mislil, da znajo samo čebele človeka tako zrediti!"

P. John se jezi na čebele, ker spe in ne morejo pikati. Rad bi jih nastavil na svojo nogo, po kateri ga že nekaj časa taka revma muči, "da bi samo čebelji pik pomagal".

Mrs. Horbeck iz Arga, Illinois, nam je za Marijin oltar darovala prt. Iskrena zahvala in Marija naj ji povrne!

Rev. Dr. Franc Jaklič je v Argentini (Južna Amerika) napisal novo knjigo "Friderik Baraga". Je to predelana in izboljšana izdaja življenjepisa, ki ga je pred leti izdala Mohorjeva družba. Knjiga je lepo pisana, bogata slik in lepo opremljena - zares vredna, da pride v vsako slovensko hišo. Je lep dokaz, da Slovenci po širnem svetu nočemo pozabiti na našega velikega rojaka in oltar-

nega kandidata.

Knjiga stane trdo vezana \$ 3, v usnje vezana pa \$ 4. Dobite jo v Slovenski pisarni v Clevelandu (6116 Glass Ave. Cleveland 3, Ohio). Vsaki družini jo toplo priporočamo!

Delo v Romarskem domu kljub zimi in pa mrazu napreduje. Surovo obdelane stene bodo lepo očiščene, da bo v sobicah prijetno.

P. Pij ima dosti dela z okni, ki so bili doslej tudi samo napol izdelani.

Tako bo za romarje prihodnjega leta zopet marsikaj novega. Če nam seveda ne bo prej zmanjkalo darov Petdolarskega kluba...

Kakor vidite, smo z novim letnikom začeli objavljati življenjepis ameriškega fanta slovaških staršev, ki je v zadnji vojni žrvoval za domovino svoje mlado življenje. Upam, da bo s tem ustrezno vsem bralcem, posebno pa še mamicam, ki imajo pri vojakih svoje sinove.

Je prav, da pridejo enkrat v našem listu na vrsto tudi fantje. Leon Lovasik je bil res fant od fare in nas bo lahko veliko naučil.

Prevod nam je dovolil Leonov brat, ki je redovnik, P. Lavrencij Lovasik SVD in živi v Girardu, Pa. On nam bo

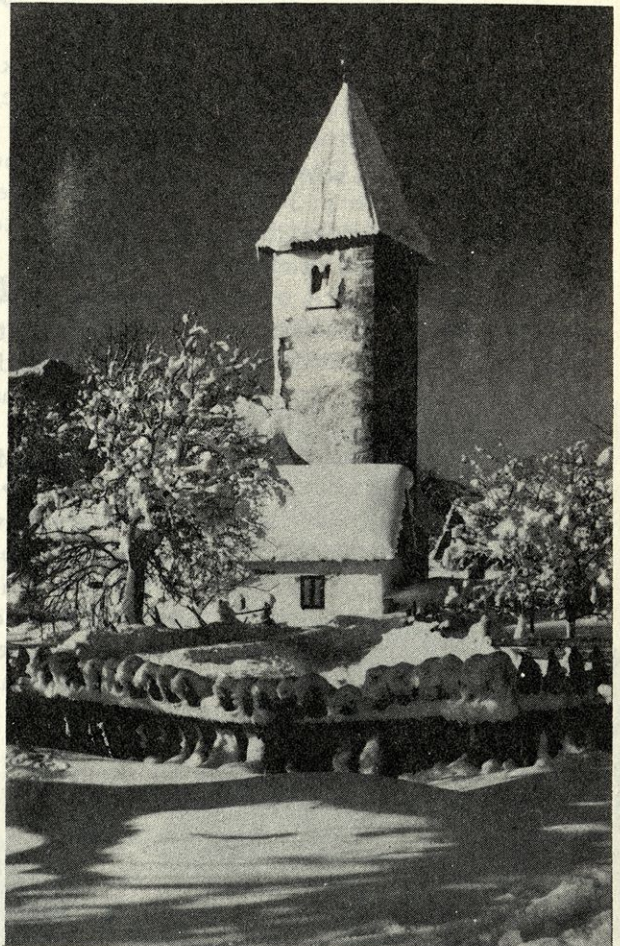
oskrbel tudi slike, ki bodo poživile zanimiv življenjepis.

Ko bi Vas vprašal, kdaj je prišel k nam na ameriške Brezje zadnji romar leta 1951., bigotovo ne vedeli odgovoriti. Ne mislim namreč naše stalne obiskovalce iz Chicaga ali bližine, ampak pravega romarja, ki pride res samo k Mariji.

Naš zadnji romar je bila - Clevelandčanka, Miss Olga Jalovec, ki je prišla k Mariji Pomagaj dne 15. decem-

bra. Vsa dolga pot v snegu, v snegu tudi naš lemontski griček, ki je imel ta dan 18 stopinj pod ničlo. Toda romarica je bila pri nas lani in je hotela biti tudi letos. Do decembra ni utegnila zaradi dela, pa je izrabila zadnji mesec, da je kljub zimi obiskala Brezje.

Marija je te požrtvovalnosti gotovo vesela in je ne bo pozabila. Za nas pa je lep dokaz, da so ameriške Brezje res slovenskim izseljencem k srcu prirastle. Kdor jih obišče enkrat, ga

Slovenska
cerkvena
v snegu

leto za letom kar samo vleče pred oltar Marije Pomagaj.

Sto številko smo dobili tudi nov napis za priljubljeni Zapeček. Je delo istega umetnika kot je bil prejšnji, Arh. Dušana Svetliča iz Milwaukeeja, Wis. Vam je všeč? Kaj niste imeli tako risbo doma na prtu v bogkovem kotu? Le spomnite se, da je res!

G. Svetliču iskrena zahvala za uslugo!

Tiskarski škrat nikoli ne počiva. Tudi v naši tiskarni včasih kako ureže. V november-ski številki je pri Lemontskih odmevih predstavil p. Jožefa Cagrana OFM iz Johnstowna k sv. Štefanu v Chicago. V resnici pa je p. Jožefovo novo službeno mesto naša chicaška fara sv. Jurija.

Če je zaradi naše pomote prišlo kaj božičnih

voščil k sv. Štefanu namesto k sv. Juriju, naj nam p. Jožef oprost. Mi smo tiskarskemu škratu že navili uro.

V Koledarju je po pomoti zopet izpadlo nekaj imen slovenskih duhovnikov v USA. Pripišite k imeniku še tele:

Rev. Franc Koretič (1415 E. Broad St. Columbus, Ohio),

Rev. Roman Malavašič (416 North Chicago St. Joliet, Illinois).

Rev. Dušan Okorn (St. Joseph's Orphan Home, Helena, Mont.).

Če smo po pomoti prezrli še koga, prosimo pomote oprostčenja. Naj se nam oglasi in bomo pomoto radi popravili.

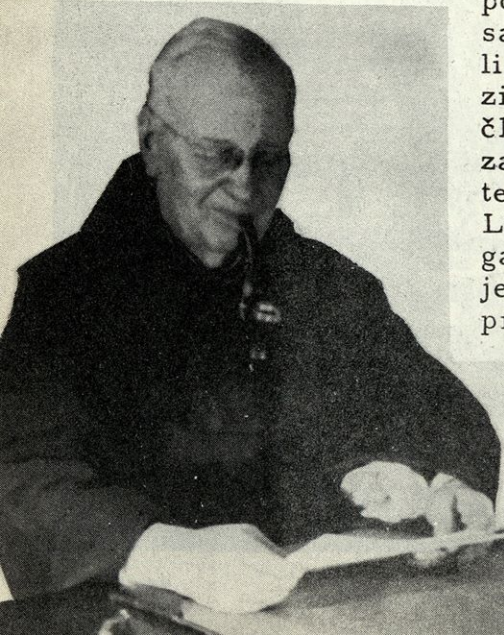
Enako velja za vse, ki so med tem spremenili naslov.

Kakor ste brali že v "Ameriški domovini", je postal oče našega komisarjata in ustanovitelj lista "Ave Maria", p. Kazimir Zakrajšek OFM, član svetovne organizacije katoliških pisateljev. "The Gallery of Living Catholic Authors" ga je sprejela med svoje člane za njegove neprecenljive zasluge na

polju katoliškega tiska. Obenem ga je glavni odbor pooblastil, da zbere oddelek slovenskih katoliških pisateljev, ki doslej v tej organizaciji še niso zastopani. Tako je p. Kazimir prvi iz našega naroda, ki je dosegel to čast. In po pravici. Ko bi mogli zbrati vse, kar je mož v teku let napisal in izdal, bi se čudili. In ko bi mogli spoznati vse dobro, ki je preko njegovega veččega peresa prihajalo v človeška srca, bi bili še bolj presenečeni. Moči pisane besede se je p. Kazimir vselej zavedal in z njo je izvršil neizmerno delo, ki ga more poplačati le Bog.

K priznanju "Galerije živečih katoliških pisateljev" p. Kazimirju iz srca čestitamo in mu želimo, da bi še veliko lepega napisal. Le pero v roke in seveda pipico v usta, brez katere ne gre! Saj je bila najbrž dolga leta p. Kazimirjeva prijateljica, ko je ob poznih večernih urah še pisal in so drugi že vsi spali...

Dne 19. januarja je obletnica smrti našega rojaka Friderika Baraga. Zato ameriški Slovenci že več let praznujemo mesec januar kot BARAGOV MESEC, zadnjo januarsko nedeljo pa še posebej posvetimo njemu. Tako tudi letos! Ne pozabite!!!

KRAMIJANJE NA ZAPECKU

TORONTO, Ont. Kanada - Piše Mr. Stane Pleško: Dobil sem prvo številko Ave Marije. Vsebina je tako lepa, da me je sram, da na list nisem naročen. Za to številko iskren "Bog plačaj!", za drugo leto me pa že lahko pišete kot rednega naročnika.

MILWAUKEE, Wis. - Piše Mary Grivetz: Moja hčerka je bila tako zelo srečna, da je dobila med z Lemontskega medenega piknika. Prav iskrena zahvala: vse smo lepo prejeli in za Zahvalni dan sem prvokrat spekla medeno potico. Bila je tako dobra, da so me vsi spraševali, kaj sem dala noter. Z veseljem sem povedala vsakemu, da med iz naših dragih ameriških Brezij.

Še enkrat: Bog plačaj vsem, posebno pa čebelarju p. Johnu. Tudi njemu in vsem Lemontčanom želim za praznike obilo medenih potic!

SAN FRANCISCO, Calif. - Pošilja Agnes Markovich: Kadar preberem ljubi list Ave Maria, ga vselej nesem svoji nečakinji, ki je prišla predlanskim semkaj s svojim možem. Oba sta bila v kampu v Nemčiji. Ko je dobila ono številko, ki ima sliko Vaših patrov-avstralskih misijonarjev, je kar poskočila. Kar solze so ji prišle v oči. S p. Klavdijem so bili skupaj v taborišču in ni vedela, da je zdaj tako daleč in zopet po taboriščih. Ona

in mož želita obema patroma obilo sreče, kjer koli bosta pastirovala!

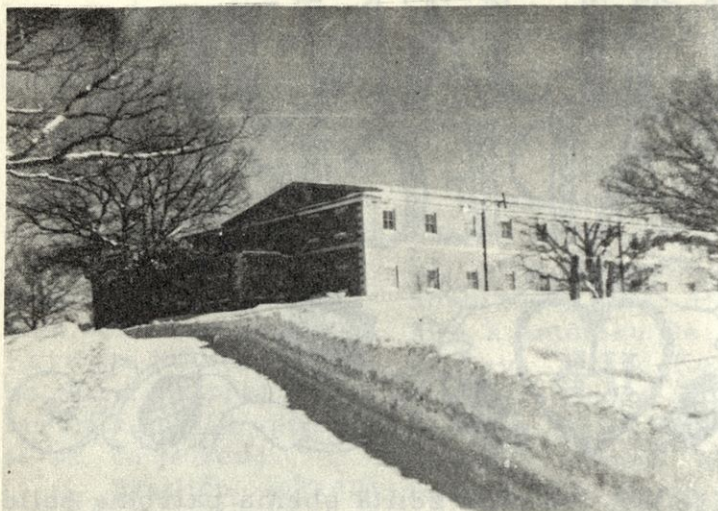
DENVER, Colo. - Piše Rt. Rev. John Judnič: Pošiljam Vam \$ 5 za Vaš Koledar 1952., ki sem ga v redu prejel. P. urednik je napravil z njim Slovencem mnogo užitka, saj jim je dal s Koledarjem mnogo zanimivih člankov. Zlasti o Frideriku Baragi prebiram z največjim veseljem.

Vsi prisrčno pozdravljeni!

CLEVELAND, Ohio - Piše Mary Kajfez: Tu pošiljam naročnino za naše prelepo glasilo Ave Marija, ki sem ga naročila na moji nikdar pozabljeni romarski poti v Lemont. To romanje je bilo zame prvo, zdaj pa prosim Marijo Pomagaj, da bi ne bilo tudi zadnje. Ne morem pozabiti, kaj vse sem na ameriških Brezjah doživela. Lepota kraja, prijaznost varuhov Marijinega svetišča, postrežba v Domu... Vsakemu, kdor še ni bil v Lemontu, svetujem samo to: Enkrat samkrat naj ga obišče, pa ga bo vsako leto kar srce samo vleklo k Mariji Pomagaj!

Gospod urednik, le večkrat objavite v listu kako sliko Vašega blagoslovljenega kraja! Poleti pa nasvidenje!

JANUAR JE BARAGOV MESEC
NE POZABI MOLITI ZA NJEGOVO
BEATIFIKACIJO! PRIPOROČAJ SE
FRIDERIKU BARAGUI

PET-DOLARSKI KLUB BARAGOVEGA DOMA

Frank JUNC, Hampshire, Ill.
 Frances JALOVEC, Argo, Ill.
 Frances PIRS, Cleveland, Ohio
 Justina VOLARIC, Greenwood, Wis.
 V. & S. KOLENKO, Chicago, Ill.
 Julia TOMSIC, Cleveland, Ohio
 Johana KNAUS, Chicago, Ill.
 N.N., Milwaukee, Wis.
 John KRZAN, Argo, Ill.
 Frances STARR, Winthrop Harbor, Ill.

HOLLYWOOD, Calif. - Pošilja Miss Frances Levstik: Moja iskrena zahvala, da ste objavili pismo s prošnjo g. župnika iz Loškega potoka za cerkveno obleko. Zdaj pa že lahko napišem imena vseh, ki so do 8. decembra na moj naslov poslali prispevek: Mrs. Frances Tomšič, Strabane, Pa. \$ 2; Mrs. Joe Rus (po br. Antoninu) \$ 5; Neimenovana \$ 9.35; Mrs. Mary Mrack, Ely, Minn. \$5; Mrs. Antonia Struna (po br. Antoninu) \$ 5; Mrs. Jenny Skornshek, Hibbing, Minn \$3; Marija Smith \$ 2, 50; Marija Košir, High Bridge, Wis. \$ 2. 50. - Fr. A; Pavel SDB (St. John B. School, Calif.) pa je daroval razne stvari, ki bodo prišle g. župniku gotovo prav.

Vsem prijaznim darovalcem se v imenu loškopotoške fare iskreno zahvaljujem. Bom vse potrebno nakupila in v redu poslala.

HAYDOCK, Anglija - Piše Bernard Britovšek: Že delj časa sprejemam Vaš cenjeni list in čutim dolžnost, da se Vam za redno pošiljanje iz srca zahvalim. Ave Marijo zelo čislam, saj je edini katoliški list, ki mi pride v roke.

Upam in želim, da bom še nadalje deležen Vaše ljubeznivosti.

Uredništvo in vse bralce "Ave Marije" prisrčno pozdravljam!

EUCLID, Ohio - Piše Mary Gombach: Koledar tako lepo opisuje trnovo pot slovenskega škofa Friderika Baraga. Res velike žrtve so imeli in še imajo misijonarji pri svojem misijonskem delu. Slovenci se moramo bolj zavzeti, da bi bil Baraga čim prej na oltarju!

In potem oni dolgi članek o Sveti Gori pri Gorici! Ker mi je tam okoli vse znano, sem še z večjim zanimanjem prebirala zgodovino. Tudi stari klošter v Solkanu mi je znan. Bil je last gospoda Mozetiča iz Solkana. Pa to je bilo že pred prvo svetovno vojno, zdaj pa je gotovo že spet vse drugače.

Nam Primorcem je Sveta Gora najbolj priljubljena božja pot. Zato bi se morali zlasti mi zanimati za njeno zgodovino in širiti Koledar 1952. Že dvakrat je bila cerkev porušena, že dvakrat je morala Marija bežati. Pa danes cerkev spet stoji in Marija spet kraljuje in blagoslavlja slovenski trpeči narod. . .

CLEVELAND, Ohio - Piše Frances Marolt: Pošiljam Vam en dolar za "Baraga Bulletin", ki ga izdajate v Lemontu vsake tri mesece. Bog daj, da bi bil naš rojak res kmalu prištet med blažene. Zdi se mi, da se vse premalo zatekamo k Baragu in ga posebno Slovenci premalo prosimo, da

bi nas uslišal. Jaz sem se mu priporočila, ko sem se poškodovala pri hudem padcu. Vse je kazalo, da bom morala v bolnišnico, pa se je le obrnilo na bolje. Zahvaliti se imam Baragovi priprošnji.

MILWAUKEE, Wis. - Piše Rudi Kotar: Letošnje moje romanje v Lemont je moralo izostati, toplo pa se Vam zahvaljujem za verski list Ave Maria. Je bogat mesečnik in res čisto slovenski. Vselej me razveseli, kadar ga dobim v roke.

Zahvaljujem se Mariji Pomagaj za varstvo moje družine v domovini.

EUCLID, Ohio - Pošilja Ana Voje: Javno se zahvaljujem Mariji Pomagaj za pomoč v moji bolezni in prilagam dar za njen oltar.

CLEVELAND, Ohio - Piše Karolina Gulich: Prvič se oglašam v Vašem in našem listu Ave Maria. Saj je res naš. Posebno za nas stare ljudi, ki nimamo nič drugega na svetu. Ko bi nam vzeli še Ave Marijo, bi pa ne mogli več živeti.

Lemont sem že obiskala in ga ne bom nikoli več pozabila. Tam se počutiš res srečen.

MASPETH, N. Y. - Piše George Novosel: Naznanjam Vam, da sem prejel Koledar. Ko sem ga dobil v roke, sem dejal sam pri sebi: "Bomo videli, če je tak, kakršnega so obljubili in niso

v Lemontu pozabili, da obljuba dela dolg!" Pa sem se kmalu prepričal, da sem slabo sodil. Koledar je res zanimiv. In v njem so pravi slovenski starodavni vremenski pregovori. Tako bo zdaj Koledar vedno na moji mizi, da bom vreme opazoval. Naši stari očetje so vedno prerokovali, kakšno vreme in letino bodo imeli. Čas jih je naučil in so uganili.

Bog Vam blagoslovi Vaše trudapolno delo, ameriški Slovenci Vam ga ne moremo poplačati!

Prejeli smo v objavo sledeči dopis:

VELIK USPEH so dosegli hrvaški tretjeredniki v Ameriki.

Septembra meseca so o.č. očetje tretjeredniki, ki oskrbujejo župnije v Pittsburghu, Millvale-u in McKeesportu, odprli nov dom. In sicer študijsko hišo za hrvaške mlade - niče v Washingtonu, D. C. (1357, Monroe St.). Prvi upravitelj novega doma je preč. o. Dr. Teodor Badurina.

Mnogi naši prijatelji so začeli kot pridne čebelice zbirati milodare za vzdrževanje hrvaških sinov v našem domu. Zato priporočamo to veliko ustanovo tudi vsem ameriškim Hrvatom - naročnikom slovenske Ave Marije.

Zdaj zopet izhaja naš hrvaški list Ave Marija, ki je bil ustavljen zaradi urednikove bolezni.

Hvaležni Rev. Ante Nižić T. O. R.

Nadaljevanje s strani 23:

Ker smo tako malo storili za te brate v duhovnem oziru, bi morali zdaj toliko raje polagati zanje prošnje pred božji prestol. Zlasti po posredovanju Fatimske Marije, ki ji je Rusija zelo pri srcu. Saj je vedela povedati tako upapolne besede o tej deželi, od katere zavisi sreča vsega človeštva, kakor zdaj njen komunizem grozi vsemu svetu.

Molitvena propaganda je najbolj uspešna in zato bolj na mestu kot vsaka druga. V molitvi za Rusijo se pokažeš res kristjana.

Od 18. do 25. januarja naj bi torej ves katoliški svet predstavljal eno samo roko, dvignjeno k molitvi! Naj nam Gospod kaj kmalu pokloni najlepši dar novega miru in novega dneva: zedinjenje vseh vzhodnih kristjanov v Petrovo skalo!

LIGA SLOVENSКИH KATOLIŠKIH AMERIKANČEV v Chicagu prav lepo deluje; zasluga vzajemnega dela starih in novih naseljencev. Njen predsednik je Mr. Frank Vavpotič.

Ligini sestanki so vsako zadnjo soboto v mesecu ob sedmi uri zvečer v prostorih pod cerkvijo sv. Štefana. Prav vsi chicaški Slovenci ste vabljeni, da se jih udeležite in tako mesec za mesecem zasledujete Ligino delovanje.

Chicaška Liga nas je razveselila že nekajkrat z lepimi in domačimi predstavami. Videli smo šaljivo igro "Pri belem konjičku" in dramo "Reveček Andrejček". Dne 24. decembra je priredila Liga žalno komemoracijo za padlimi slovenskimi žrtvami komunizma, dne 1. decembra pa je na Ligino povabilo prišel med nas sam sveti škof Miklavž in nam poleg daril prinesel mnogo prijetne zabave.

Zdaj je Liga ustanovila posebni dramatski odsek, ki bo skozi vse leto skrbel za predstave v dvorani Sv. Štefana. Odsek vodi dr. Erman. Prvi nastop v novem letu bo naša domača Finžgarjeva igra "Divji lovec", ki jo bodo igrali dne 13. januarja. Ne pozabite se je udeležiti!

Chicaški Slovenci želimo svoji Ligi še mnogo lepih uspehov!

PISMO IZ SLOVENIJE:

... Mi živimo v težkih razmerah. Gotovo berete v časopisih, a živeti v vsem tem, je vse drugače in nemoogoče popisati. Četudi nam daste pol Amerike, se za nas položaj ne bo izboljšal. Za nas pravim, kajti vsi, ki so na stolčkih, imajo vsega dovolj...

Zdaj je nastala draginja, da vse obupava. Beg čez mejo je postal že množičen in so zdaj z novimi težkimi ukrepi nastopili proti vsakemu poskusu zapustiti "milo" domovino. Bežijo pa zdaj tudi tisti, pred katerimi ste leta 1945. drugi bežali. Morda se še s katerimi srečate.

Vas zanima naš verski položaj? Naša "svododa" je res velika. Zdaj se je poostrila silna gonja proti našemu škofu. Vsi se bojimo, da bo bogoslovje razpuščeno in priključeno drugim študentovskim domovom, da se bodo potem v njem vzgajali "ljudski duhovniki". Od novomašnikov noben ni imel nove maše doma. In nekateri so prišli vsi pretepeni iz svojih prvih kaplanskih mest nazaj v Ljubljano. Verouk je zdaj dovoljen, načrtno tako oviran, da je skoraj nemogoč. Karmelsko cerkev so morali podirati tudi obsojeni duhovniki. Čudovita je pot križa. Molite za nas!

Antonia STUBER, Cleveland, Ohio
John KOLBEZEN, San Francisco, Calif.
Frank KRANJC, Cleveland, Ohio
Terezija ZUPANČIČ, Rockdale, Ill.
Anna NOSAN, Ely, Minn.
Frank GORUP, Cleveland, Ohio
Marija PRISTAVEC, Conemaugh, Pa.
Clara JEGLIČ, Long Island, N.Y.
Katarina KOSTELC, Steelton, Pa.
Anna BRANKOVICH, Melrose Park, Ill.
Frances PENGAL, Ely, Minn.

R.
I.
P.

ZAHVALJUJEJO se
lemontski Mariji Pomagaj,
presv. Srcu Jezusovemu in
Marijinemu, sv. Judu Tadeju,
sv. Antonu, sv. Mariji Goretti
in še nekaterim svetnikom:
Pavla Pustotnik, Frances Star-
man, Mary Zore, Pavla Mušič,
Katarina Brodarick, J. Mar-
tincic, Lucija Kalan, J.F.,
Frank Smole, J. Robetz, Ger-
truda Intihar.

DOBROTNIKOM BOG POVRNI!

ZA LUČKE: Po \$2.50: A.Ostrelich; po \$2: M. Krasovich, J.Stajer, A.Goste, J.Ferlin, L.Petelin, A.Jakovic, M.Poppish, L.Snyder, L.Jurjovec Sr., M.&J.Levar; po \$1.50: M.Shiffner, L.Zaletel, A.Sega, U.Polanz, D.Ferra, Mr.Mrs.J.Prisel; po \$1.25: V.Pogacnik; po \$1: M.Ciuh, F.Fink, J.Kalcich, J.Adamic, J.Rejc, C.Gradishar, M.Bukovec, J.Bradac, M.Intihar, A.Godec, A.Zadnik, M.Kompare, R.Bombach, J.Mivsek, P.Strnad, P.Cemazar, A.Knauss, A.Krec, G.Horvat, A.Mozina, J.Velic, M.Skully, I.Oberstar, M.Stalick, J.Krzan, Mrs.J.Zuzek, N.N., A.Jerman, J.Saletel, Mrs.M.Selak, F.Kastigar, F.Brodnik, H.Podpavec, M.Cekada, R.Zalek, A.Oratch, J.Klobuchar, J.Cankar, M.Klobuchar, M.Rebek, M.Barbis, J.Intihar, Mrs. J.Petrincic; po .75¢: A.Kozlevcar; po .60¢: S. Podgornick; po .50¢: F.Ramovsek, M.Seitz, C. Avsec, M.Benich, M.Narobe, J.Paulick, M.Poje, M.Veselich, M.Boh, M.Zakrajsek, M.Dragoman, G.Urbas, I.Christ, H.Papash, B.Skofic, A.&R. Chuchnik, Mrs.J.Sustarsich, A.Kocevar, M.Hlad, M.Slanovich, Mr.Mrs.J.Patrick, J.Novak, M.Moritz, R.Glavan, M.Smole, R.Lamsek, Mrs.F.Susnik, M.Kalcich, M.Pevic, F.Maleckar, C.Krize, Mrs. F.Culik, M.Babich, C.Malesich, M.Azman, M.Zelle, Mrs.Strubel, M.Prepadnik, C.Tomazic, A.Vancas, F.Mislej, A.Mulich, A.Lorber, A.Hochevar, M.Ortar, P.Rogelj, M.Smith, E.Skofic, J.Mismas, A.Tomsic, M.Oblak, C.Barboric, F.Krebelj, J.Konda, Miklavcich, M.Lovretic; po .20¢: M.Bizjak, M.Bizjak; po .10¢: M.Smrekar.

ZA SEMENIŠČE IN DRUGO: Po \$100: J.Potokar; po \$50: P.Cemazar; po \$25: J.Dobravec; po \$6.50: A.Zokal; po \$6: F.Fink; po \$5: J.Mivec, M.Dreshar, A.Korosec, A.Klepac, J.Petelin; po \$4: Mrs.M.Stiglitz; po \$3: M.Kocevar, Mrs.A.Ostrelich, J.&M.Levar, A.Zorman; po \$2.50: M.Bulich; po \$2: J.Kalcich, J.Legan, J.Gustincic, D.Petkovich, M.Mihelich, G.Gregorich; po \$1.50: M.Vavpotic, P.Laurich, L.Mladic, F.Kovacic, G.Sheffler; po \$1.25: Mrs.Papez; po \$1: J.Maren, C.Golinar, A.Mulich, F.Kamin, M.Slanovich, H.Golichnik, T.Hren, Dr.V.Mersol, T.Susnik, J.Ortar, A.Oratch, C.Strauss, J.Cankar, F.Znidarsic; po .75: M.Radocaj; po .50¢: A.Mutz, J.Kosml, J.Stopar, D.Petrcol, S.Cukale, F.Matkovic, S.Zerdin, A.Ogric, V.Kolenko, Z.Zeman, M.Yenc.

DAR LISTU: Po \$4: F.Nahtigal; po \$3: Rev.J. Novak, Rev.A.Vuksinic, J.Cankar; po \$2.50: Rev.J.Celesnik, Rev.E.Hodnik; po \$1.50: J.Krumberger; po \$1: J.Cvar, M.Lipovec, M.Oberstar, V.Stancic, M.Asseg, K.Petrovic; po .50¢: Mr.M. Kresovich, F.Valencic, M.Ulcher, M.Sattler, A.Kogovsek, C.Cukale, J.Zupan, J.Dobravec, A.Jerman, B.Zankar; po .25¢: M.Kozaglav, J.Plut, K.Spreitzer, A.Molk, E.Gobec; po .15¢: A.Molk.

ZA NOVEMBERSKE MAŠE: Po \$15: A.Zupancic; po \$5: M.Ciuh; po \$4: M.Sraj, F.Vidmar; po \$3: G.Gradishar, Mrs.J.Rogel; po \$2: M.Hochevar, Papez Fam., T.Kerkoch, M.Gerbeck, M.T.Ulcher, Mr.Mrs.J.Champa; po \$1: F.Bambich, A.Vancas, M.Stimac, F.Kamin, N.N..

Mrs.A.Glasi, M.Hauptman, J.Fraus, A.Droic, F.Brezovar, J.Zupce, F.Skufca, H.Fonda, J.Bergles, M.Roseman, F.Ciglar, M.Petric, J.Per, Mrs.J. Shiltz, T.Jevnik, M.Tancek, J.Sustarsic, A.Sustar, J.Miks, J.Zabukovec, J.Skerl, P.Kokal, A.Ribnikar, H.Weber, J.Gliver, F.Barley, Mrs.Hribljan, J.Gerjol, F.Turk, Mrs.Mrena, F.Greorica, A.Pelcic, A.Zakrajsek, F.Krizisnik, G.Pugel, Mrs.K.Judnich, T.Luzar, K.Jerlic, M.Vidmar, Mr.Mrs.J.Patric,

J.Repes, M.Dragan, L.Pancar, A.Habian, M. Hajdinjak, A.Lican, L.Lindic, J.Plut, K.Petrovich, M.Povshe, A.Kobal, T.Broyan, M.Rojc, V. Breznik, A.Jackopin, A.Madic, J.Jarc, A.Kozjek, K.Triller, M.Mohorko, J.Siric, Mrs.V.Ambrose, M.Gorse, J.Barbes, S.Intihar, M.Kobe, P.Golobic, M.Judnic, T.Ivansek, Mrs.M.Verdev, A.Sain, M.Lautar, J.Hribar, J.Bovitz, J.Hocevar, M.Slanovich, J.Meserko, J.Godec, M.Balkovatz, J.Selan, M.Tolar, J.Janezic, J.Furlan, F.Shebek, M.Zore, E.Ule, M.Mrak, F.Petric, F.Suhadolnik, Mrs.J. Jelencic, C.Pobega, J.Stefanic, J.Belaj, J.Vidmar, L.Korenchan, F.Struna, A.Arko, P.Stimach, M.Dezelan, F.Suhadolnik, V.Pogacnik, M.Oblak, M.Prince, M.Klemencic, F.Turk, F.Novak, A.Jerman, F.Roitz, E.Kovacic, F.Perovsek, B.Bayuk, K.Stuller, M.Dreshar, C.Kucic, L.Dolinsek, C.Rihtarsic, M.Betchie, J.Sustarsic, T.Klemen, J.Strojan, T.Stariha, M.Mihelic, Mr.Mrs.J.Polanshek, Mrs.F.Gosar, A.Krizanic, R.Bahor, K.Pirc, A.Stepanich, Mrs.B.Omahne, A.Smrekar, Mrs.J.Rogel, Mrs.M.Erchul, A.Brula, A.Grze, R.Pozlep, J.Perusek, M.Hraster, A.Stimetc, M.Zagar, M.Oberstar, J.Stimec, F.Kokal, G.Muhic, M.Spehar, H.Kraucur, F.Bucar, E.Srsa, T.Karger, J.Poje, S.Cupic, M.Hudolin, M.Pirc, A.Pintar, A.Andolsek, D.Surman, J.Loazar, J.Petkovsek, F.Jenko, M.Sodec, A.Novak, J.Dedek, R.Lamsek, F.Kosir, C.Gulich, J.Mohar, M.Prah, J.Svetina, M.Stanonik, J.Benkshe, F.Muha, J.Beljan, Androjna Fam., R.Sircelj, M.Kutin, C.Butala, M.Barle, A.Xeller, J.Kmet, M.Cekada, R.Urbancic, F.Skubic, Mrs.M. Oblak, Mrs.N.J.Vranicar, L.Ancelj, A.Hocevar, F.Erlach, N.N., M.Erzen, P.Krznisnik, J.Kosten, M.Ferencak, K.Warsek, A.Oratch, J.Sustarsich, A.Ivec, A.Mozina, J.Fraus; po .90¢: M.Hribernik; po .50¢: M.Pevic, M.Bahor, T.Migvar, M.Anzic; po .30¢: C.Ruzich.

ZA SV.MAŠE: Po \$30: M.Murech; po \$18: J.Mihelich; po \$16: G.Laurich; po \$15: L.Snyder; po \$11: M.F.Kobal; po \$10: J.Mihelic, L.Mesnig, G.Laurich, A.Udovich, Mrs.B.Skofic; po \$9: F.Svecnikar; po \$7.50: M.Mikula; po \$7: C.Fischer, J.Lipersich; po \$6.50: J.Govednik; po \$6: P.Arko, F.Starr, P.Laurich, G.Laurich, Mrs.J.Skufca, Miss M.Koporc; po \$5: Mrs.R.Lobdell, A.Pozar, J.Saletel, M.Selak, V.Lopic, I.Scinkovec, M.Matekel, I.Oberstar, K.Malesich, A.Jeglich, K.Ercul, A.Androjna, J.Petric, F.Jalovec, A.Peterlin, J.Reims, M.Madic, A.Intihar, A.Ostrelich, M.Pristow, J.Fidel, A.Miholic, C.Madic, M.Krainz; po \$4.50: S.Slejko; po \$4: M.Govednik, F.Kastigar, J.Mihelich, M.Furar, G.Mlakar, J.Konda, J.Cankar, M.Princic, T.Savle, M.Mivsek, J.Mihelich, F.Pengal, F.Fink, P.Cemazar, J.Gustincic, J.Kozelj; po \$3: R.Zalek, Mrs.T.Arko, J.Gliver, M.J.Lasich, A.Bole, F.Brodnik, Mrs.J.Majhin, K.Zupancic, L.Petelin, S.Barley, M.Klobucar, L.Kalan, M.Cekada; po \$2.50: V.Lavric, C.Zalec; po \$2: A.Malensek, M.Kos, F.Starr, M.Sodac, A.Skedel, Mrs.C.Barboric, Mr.Mrs.L.Pavsek, J.Velic, J.Tancik, A.Cukjati, M.Bizjak, A.Dovecer, L.Kalan, Mrs.G.Adlesic, S.S.M., M.Lunder, M.Muniza, F.Cerar, H.Balazic, H.Mortl, R.Bombach, P.Strnad, F.Tolar, C.Golinar, M.Pirs, A.Prijatelj, H.Mozina, A.Kostelic, C.Gradishar, M.Tursic, J.Mravintz, S.Sega, M.Skerjanc; po \$1.50: L.Zagar, J.Fojs, A.Glavach, A.Berce, J.Kosmach, J.Mikolic, J.Skrabe, L.Seliskar, J.Ovnick, M.Zelle, R.Zalek, A.Mutz, M.Jaglic, F.Shega; po \$1: L.Korenchan, M.Grum, M.Lavsh, M.Stibler, M.Petric, J.Cercelj, F.Lekan, L.Avsec, M.Svigel, M.Zelle, S.Forti, A.Stupnik, Mrs.Klancar, M.Zore, T.Centa, A.Mulich, A.Boyance, F.Kamin, A.Zadnik, J.Pritekel.

V jutru na novega leta dan pošten kristjan napravi sklepe, ki jih je svojemu učencu zapisal dober, vesten učitelj:

Nobenega jutra brez prisrčne molitve!

Nobenega dela brez dobrega namena!

Nobenega križa brez vdanega potrpljenja!

Nobene zabave brez misli na Boga!

Nobene žalitve brez hitrega odpuščanja!

Nobenega greha brez ponižnega kesanja!

Nobene slabosti pri drugih brez mile sodbe!

Nobene besede brez čiste resnice in odkritosrčne ljubezni!

Nobenega dejanja iz sovraštva in z zavestjo krivice!

Nobenega večera brez izpraševanja vesti in zahvale dobremu Bogu!

Ravnaj se po tem, pa bo vsak tvoj dan gotovo "dober dan" in vsak tvoj večer resnično "dober večer"! In vsi tvoji dnevi bodo z zlatimi črkami zapisani v večni knjigi življenja!

Za sv.maše (preostalo od zadnjega meseca):

po \$4: Mrs.A.Skala, F.Kukman, J.Frast, J.Skorensek, J.Pistotnik, M.Klucvsek, F.Kukman, G.Urbas, Mr.Mrs.L.Volk, F.Ulcar, F.Pajk, J.Menart, M.Novosel, M.Somrak, A.Orehek, E.Ule, C.Boncha, F.Lovsin, F.Korenčan, Mrs.A.Tomec, B.Evans, A.Novak, P.Cemazar, M.Gainer, M.Boh, Mrs.Grdina, J.Struna, J.Repes, F.Shebenik, M.Debelak, J.Gerjol, J.Strunge, J.Struna, M.Rangus, F.Jalovec, Jelencic, M.Fortuna, F.Sterle, P.Jehar, po \$3: R.Markel, L.Starc, F.Sifilgoj, J.Petrina, Mrs.Gregorash, Mrs.F.Lavrich, J.Krumberger, J.Kersman, M.Volkar, B.Naglich, Mrs.Surjan, J.Dedek, A.Boldin, J.Dobravec, F.Gartner, J.Zupin, M.Karsnik, T.Zortz, Miss M.Malovrh, J.Tegelj, J.Pauc, M.Sveder, Mrs.M.Struna, M.Zaletel, A.Molk, K.Mandel, A.Sasek, R.Serazin, D.Hudolin, M.Sivic, F.Krebelj, M.Sebenik, A.Kozjek, Mrs.G.Bokal, A.Kocevar, M.Stariha, F.Maleckar, U.Lovsin, M.Zupancic, U.Taucar, M.Tavcar, K.Novak, M.Kofar, N.Haffner, A.Zupancic, M.Tomsha, F.Drenik, M.Anzic, M.Sajovic, J.Chacata, F.Stack, M.Sivic; po \$2.50: F.Holst; po \$2: P.Kotzian, Mrs.I.Majnik, M.Perusek, Mrs.M.Benich, J.Grdina, M.Bartkovic, P.Zainer, M.Simcic, S.Ursic, I.Sercar, K.Merkolja, M.Mlinar, M.Skrbina, Dragoman M., A.Codermas, M.Erbeznic, P.Pustotnik, J.Skufca, M.Malensek, J.Petric, M.Zajc, M.Perko, Mrs.Kodela, P.Dolenc, M.Perusek, R.Zotler, M.Kochevar, J.Tursic, M.Persa, M.Ambrose, A.Tome, M.Petelin, Mr.Mrs.M.Brezar, M.Hochevar, A.Hochevar, E.Bottari, J.Cankar, A.Rakovec, A.Kosec, M.Rafold, F.Drasler, F.Marolt, M.Klep, F.Sokach, T.Delnos, M.Hlad, A.Malovasic, Mr.A.Ferk, J.Fajfer, W.Wackerlin, F.Oblak, R.Usnik, C.Pristopec, L.Gregorcin, M.Povshe, I.Buh, M.Moritz, J.Robert, J.Horvat, A.Rozman, A.Sustar, J.Bostjancic, M.Sivic, M.Drobnich, J.Primožich, J.Svetina, R.Sircelj, R.Glavan, Mrs.F.Susnik, J.Ponikvar, J.

Petkovsek, L.Hren, J.Pavlakovich, M.Zagar, T.Kodric, M.Bizjak, N.N., Mrs.M.Gregorash, Mrs.Murn, A.Moonich, M.Furar, R.Kaszynski, M.Mutz, A.Novak, M.Koncilija, F.Svecnikar, J.Loushin, po \$1.50: M.Poje, M.Pevic, M.Sivic, Mrs.J.Sustarsich, F.Intihar; po \$1: Muhic, Papez, Mrs.F.Zagar, R.Gorjanc, M.Thuma, M.Gustin, F.Zbasnik, M.Kalcich, F.Mavec, J.Znidarsic, A.Trepal, F.Bittance, A.Zajc, J.Kamnkar, R.Lamsek, J.Novak, F.Tagel, B.Gerzin, Androjna Fam., L.Simonelic, M.Zore, J.Glivar, F.Barly, A.Pristov, J.Vidrich, P.Zerboglia, Sr., A.Novak, A.Bencin, F.Kavc, N.Gregorash, A.Stiglic, Mr.V.Ambrose, M.Gorse, S.Intihar, M.Lautar, J.Bovitz, F.Gerchman, Mr.Pirc, A.Sustersic, J.Belaj, J.Zupan, A.Majerle, F.Mavec, A.M., J.Pintar, M.Kozelj, U.Mesec, Mrs.J.Basa, F.Zakrajsek, Mr.Mrs.J.Tushar, A.Shega, G.Misjak, J.Toplikar, I.Christ, A.Antolich, Mrs.J.Shiltz, T.Centa, S.Seljak, M.Pritekel, F.Hodnik, N.N., M.Zakrajsek, M.Marincic, L.Trontel, A.Oratch, Mrs.J.Loushin, T.Sfilgoj, M.Seitz, M.Polajnar, A.Peterlin, M.Proses, A.Hochevar, A.Susnik, M.Kozaglav, J.Pinter, M.Govednik, M.Ortar, P.Podgornik, J.Koritnik, Mrs.J.Kocjancic, F.Suhadolnik, A.Horvat, L.Korosich, J.Novak, M.Asseg, J.Gosich, A.Dobrec, M.Bolka, F.Sokach, J.Krumberger, A.Tomsic, K.Germovsek, M.Oblak, F.Laurich, M.Zore, A.Vogric, M.Music.

ZA ROMARSKI DOM: Po \$5: J.Krzan, F.Starr.

ZA BARAGOVO ZVEZO: Po \$3: Rev.A.Vuksinic; po \$2.50: A.Tomazich; po \$2: Mrs.F.Ivancic; po \$1: F.Lekan, T.Jordan; po .50¢: J.Gustincic.

ZA APOSTOLAT SV.FRANČIŠKA: Po \$20: Mrs.M.Kessler, K.Spreitzer; po \$10: M.Kocman, U.Jerina, M.J.Lasich, F.Furlan; po \$1: A.Papez, J.Papez, F.Gradisar; po .50¢: Mrs.Hrvat.